Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 492
Marți 13 ianuarie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Extind cultura sfeclei de zahăr și a florii-soarelui

● Ținînd seama de condițiile favorabile existente, gospodăriile agricole de stat din Regiunea Autonomă Maghiară și-au propus să cultive anul acesta peste 700 de ha cu sfeclă de zahăr în plus față de 1958. In prezent întreaga suprafață de teren rezervată acestei culturi, a fost arată și îngrășată cu îngrășăminte organice și chimice. Cantitățile de îngrășăminte aplicate au fost de 150 kg superfosfat sau de 30 tone gunoi la ha.

● Sfecla de zahăr și floarea-soarelui vor fi extinse în acest an și în gospodăriile agricole de stat din regiunea Iași. Pe întreg trustul suprafața destinată sfeclei va crește în acest an cu peste 500 ha față de 1958, iar la floarea-soarelui cu aproape 2.000 ha. Pe toată suprafața s-au executat ogoare de toamnă aplicîndu-se îngrășăminte organice pe cca 400 ha destinate sfeclei de zahăr.

Imbunătățirea pășunilor — preocupare importantă

Pentru a folosi din plin condițiile favorabile dezvoltării șeptelului, care va trebui să înregistreze în următorii ani o creștere simțitoare, an de an organele de stat din raionul Cîmpulung iau măsuri în scopul îmbunătățirii pășunilor. Anul trecut, bunăoară, în cadrul șantierului pastoral organizat în acest raion, au fost curățite de arboret dăunător peste 600 ha. Majoritatea acestor lucrări s-au executat pe masivul Rarău-Giumalău, fapt care a făcut să crească capacitatea de pășunat a acestui masiv muntos cu peste 400 unități vită mare. Lucrări cu mult mai însemnate vor fi duse în raion și în acest an. Astfel, se va organiza un canton pastoral ce va deservi o suprafață de circa 3.000 ha. La cartarea și inventarierea acestor pajiști, un sprijin prețios îl vor da specialiștii de la Institutul de cercetări agronomice. Pentru a se determina în mod științific productivitatea acestor pășuni anumite parcele experimentale se vor opri de la pășunat, urmînd a se cosi. O lucrare importantă care ne preocupă în acest an este și aceea de a găsi noi mijloace pentru ridicarea productivității acestor pajiști. In acest scop urmează să se efectueze diferite experiențe cu îngrășăminte chimice pentru a se stabili cele mai potrivite îngrășăminte, capabile să asigure o producție de iarbă sporită și de calitate. In plus, pe majoritatea acestor pășuni naturale se va aplica în anii următori în măsură mai mare, pășunatul rațional și tîrlitul cu animalele.

Ing. VICA FLORIAN
de la secția agricolă Suceava

La laboratorul raional

Pregătirile pentru viitoarele însămînțări de primăvară nu se fac numai în unitățile agricole cooperatiste sau în gospodăriile de stat, ci și în laboratoarele pentru controlul semințelor de la raioane.

In fotografie: laboranta Alice Nireșteanu de la laboratorul raional din Sibiu, cercetînd calitatea semințelor de porumb hibrid.

Atenție cuvenită lucrărilor în livezi!

Anul 1958 s-a făcut remarcat prin bogăția de fructe produse. Condițiile climatice deosebit de favorabile din perioada înfloritului cît și cele de mai tîrziu au influențat în mare măsură producția de fructe. Totuși rezultatele excelente obținute nu pot fi puse numai pe seama condițiilor prielnice, un factor hotărîtor în această privință fiind și extinderea aplicării în livezi a celor mai potrivite metode agrotehnice.

Sporurile mari de recoltă obținute cu ajutorul măsurilor agrotehnice constituie pentru toți cei ce lucrează în sectorul pomicol un îndemn la aplicarea și în acest an — pe o scară mai largă și cît mai complet — a acestor măsuri. In raionul Teleajen din regiunea Ploești, unii pomicultori au ascultat îndemnul și l-au urmat, încă de pe acum, profitînd de timpul favorabil.

Muncitorii și tehnicienii celor trei centre de protecția plantelor de pe cuprinsul raionului au dus cu multă intensitate acțiunea de combatere a dăunătorilor. Cele două echipe ale centrului din Bălțești, conduse de tehnicianul Zamfir Anghel, au stropit pînă în prezent un număr însemnat de pomi fructiferi. La același nivel cu centrul de protecția plantelor de la Bălțești se află și centrul de la Rîncezi, condus de tehniciana Rada Săndulescu, precum și cel de la Slănic, condus de ing. Sofia Georgescu.

In raion există unii pomicultori care refuză să primească echipele de stropit, nedîndu-și seama că în acest fel se comportă ca în cunoscuta zicală „Scumpul mai mult păgubește". Faptul că unii pomicultori nu înțeleg bine foloasele îngrijirii științifice a livezilor se datorește și nepăsării, comodității de care dau dovadă unii tehnicieni de la sate. Așa se face că în comuna Gornetu-Cuib, de care răspunde tehnicianul agricol Ion Negoițescu, nu s-au făcut arături în livezi decît pe o suprafață de 36 ha și n-au fost curățați decît 62 de pomi. Mai gravă e situația în comuna Olteni, de care răspunde tehniciana Aurelia Popa, unde nu s-au făcut de loc arături în livezi și nu s-a plantat niciun fel de pomi, iar de curățat s-au curățat doar 121 dintr-un total de 24.651 pomi. Recordul nepăsării îl deține însă Ioan Văcărelu din Drajna de Sus comună în care de asemenea nu s-a plantat niciun pom, nu s-a arat nici un hectar din cele 113 ha livezi și nu s-au curățat decît 65 de pomi din 23.600. Situații asemănătoare se mai întîlnesc și la Teișani, Matița și altele. Vinovată de această stare de lucruri e și secția agricolă a sfatului popular raional care n-a luat măsuri de îndreptare a lucrurilor. Nu putem crede că cele 161 ha livezi arate, dintr-un total de 5.456 ha, ar putea să satisfacă pe tovarășii din secția agricolă susnumită. Oricare ar fi însă cauza acestei lîncezeli e necesar ca ea să fie înlăturată și să se pornească o activitate mai intensă, iar tehnicienii pomicoli să fie mai mult antrenați în acțiunile de sezon, mai ales că exemplele pozitive nu lipsesc. Tehnicianul Stelian Canea din comuna Măgurele dovedește o conștiință profesională ridicată îndeplinindu-și cît mai bine sarcinile. In această comună a fost arată o mare parte din suprafața ocupată de livezi, au fost curățați și plantați sute de pomi.

Ținînd seama de experiența anului trecut se impune ca toți cei ce lucrează în sectorul pomicol, al raionului, să treacă neîntîrziat la lichidarea acestei rămîneri în urmă; numai în felul acesta se va putea asigura și în acest an o recoltă de fructe cît mai bogată.

GH. POPESCU

Colaborarea economică și tehnico-științifică cu străinătatea pe anul 1958 în domeniul agriculturii

INTERVIUL nostru cu tovarășul Ing MARIN STANCU, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii

INTREBARE: Care au fost în anul 1958 principalele forme de colaborare economică și tehnico-științifică cu străinătatea în domeniul agriculturii?

RĂSPUNS: Țara noastră a dus în anul 1958 o activitate intensă pe arena internațională, prestanța ei crescînd mult prin inițiativele pe care le-a avut și acțiunile pozitive pe care le-a urmărit cu perseverență pentru apărarea păcii și întărirea colaborării între state.

Și în domeniul agriculturii R. P. Romînă a participat mai amplu decît înainte la diferite manifestări internaționale.

De la început trebuie să amintim participarea țării noastre la C.A.E.R. care dezbate problemele agriculturii în cadrul Comisiei sale permanente de colaborare economică și tehnico-științifică. In afară de aceasta menționăm colaborarea tehnico-științifică bilterală care se desfășoară pe baza protocoalelor adoptate la sesiuni mixte, colaborarea în cadrul realizării prevederilor unor convenții internaționale la care țara noastră este parte (de ex. sanitar-veterinare, fitosanitare, hidrotehnice, cu caracter comercial etc.). A crescut mult în 1958 participarea la diferite organizații internaționale: Comitetul problemelor agricole și grupul său de lucru pentru mecanizarea agriculturii din cadrul O.N.U., Oficiul internațional al vinului (O.I.V.), Oficiul internațional al epizootiilor (O. I. E.), Comisia internațională pentru irigații și drenaj, Asociația internațională a semințelor, Organizația internațională pentru protecția plantelor, Centrul internațional de sericicultură etc.; la ultimele 4 organisme internaționale țara noastră a aderat în 1958.

Au fost efectuate de asemenea schimburi însemnate de experiență pe bază de reciprocitate între diferite unități agricole — gospodării agricole de stat, S.M.T.-uri, gospodării agricole colective, institute de cercetări și de învățămînt, laboratoare veterinare regionale etc. cu unități similare din alte țări.

Merită să fie amintit și faptul că o serie de specialiști romîni au fost invitați în străinătate, iar specialiști străini cu renume ne-au vizitat țara.

Acestea sînt numai cîteva din formele prin care s-a desfășurat colaborarea noastră economică și tehnico-științifică.

INTREBARE: Cum s-a manifestat colaborarea în cadrul C.A.E.R.?

RĂSPUNS: Colaborarea sinceră de prietenie și de într-ajutorare tovărășească care s-a statornicit între țările care participă la C.A.E.R. și în fruntea cărora stă Uniunea Sovietică, dovedesc în mod limpede superioritatea uriașă a relațiilor de tip nou dintre țările socialiste.

In vederea elaborării hotărîrilor comune ale C.A.E.R. în domeniul agriculturii, care au în vedere interesul comun și prosperitatea tuturor membrilor săi, țara noastră a participat activ în 1958 la sesiunile a III-a și a IV-a ale Comisiei permanente de colaborare economică și tehnico-științifică în domeniul agriculturii, care au avut loc la Sofia. Aceste sesiuni au pus un accent deosebit pe problemele diviziunii internaționale socialiste a muncii în agricultura țărilor membre — specializarea și cooperarea în producție.

Tot în cursul anului trecut specialiștii romîni au participat la cele 15 ședințe ale grupelor de lucru C.A.E.R., făcînd numeroase propuneri care au fost apreciate și prevăzute în protocoalele respective. In cadrul acestor grupe de lucru, au fost analizate următoarele probleme.

In domeniul economic: planificarea în perspectivă și specializarea principalelor ramuri ale agriculturii precum și problemele întăririi economico-organizatorice ale cooperativelor agricole de producție;

In domeniul mecanizării: elaborarea sistemei celor mai economice mașini agricole pentru mecanizarea complexă a producției agricole și unificarea metodicilor încercării în cîmp a tractoarelor și mașinilor agricole;

In domeniul culturii plantelor de cîmp: problema producerii semințelor de soi pentru principalele culturi agricole, a materialului săditor pomi-viticol, a celor mai productive

(Continuare în pag. 4)

Pentru îmbunătățirea sistemului de îngrijire și reparare a parcului de mașini și tractoare

MAȘINI BUNE ȘI RAȚIONAL EXPLOATATE

ANCHETA noastră

Ca urmare a măsurilor luate de partid și guvern, gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-urile sînt înzestrate cu o serie de noi mașini și tractoare moderne. Industria constructoare de mașini și tractoare și-a perfecționat fabricația dînd atît agriculturii noastre cît și altor țări, mașini ce au un randament sporit și care pot executa bine și la timp lucrările agricole.

Mecanizatorii, însușindu-și temeinic tehnica mînuirii și întreținerii acestor noi tipuri de utilaje, le exploatează rațional și cu mare randament. Tractoarele UTOS-26 de pildă au lucrat chiar peste 2.000 de hantri fără nici o reparație. La gospodăria agricolă de stat „I. L. Caragiale", din regiunea București s-a reușit ca întregul parc de tractoare UTOS să nu se repare 2 ani la rînd, realizîndu-se în majoritate cu fiecare tractor peste 1.800 de hantri. Același lucru se poate spune și despre combinele C-1, noile semănători SC-30, plugurile PP-3-30 etc., care au căpătat încrederea mecanizatorilor din unitățile noastre și s-au impus atît prin calitatea lucrului realizat, cît și prin rezistența lor în exploatare.

Nu se poate spune însă același lucru despre greblele mecanice, presele de paie sau mașinile de împrăștiat îngrășăminte chimice.

Față de aceste lucruri, pentru toți cei care lucrează în problemele de mecanizare a lucrărilor agricole, este bine venită discuția deschisă de ziarul „Agricultura Nouă" asupra ciclului de reparație și anume a reducerii numărului de reparații, ținînd seama de calitatea mașinilor și a pieselor. De altfel, la consfătuirea privind îmbunătățirea sistemului de îngrijire și reparare a parcului de mașini și tractoare de la I.C.M.E.A. pe drept cuvînt s-a accentuat că o bună exploatare a mașinilor nu se poate concepe fără ca în prealabil calitatea pieselor de schimb și a mașinilor livrate agriculturii să nu lase de dorit. Consider că acest lucru — calitatea — este principalul factor ce duce la micșorarea prețului de cost al lucrărilor executate. Este inadmisibil faptul că un tractor nou, căruia după ce a executat 1.000—1.200 hantri și i s-a înlocuit setul de pistoane — să intre din nou în reparație după numai 200 de hantri. Acest lucru se întîmplă încă în unele unități deoarece unele piese înlocuite sînt de slabă calitate și se uzează repede. Buna calitate a tuturor pieselor poate fi asigurată printr-un control mai riguros în întreprinderile producătoare de utilaj agricol.

Astăzi, cînd parcul de mașini a fost perfecționat și cînd personalul ce îl deservește este bine pregătit, reducerea numărului de reparații este absolut necesară. In consecință socot că cele 3 categorii de reparații propuse cu ocazia consfătuirii de la I.C.M.E.A. și anume: Rc. (reparația curentă), Rm. (reparația medie) și Rk. (reparația capitală), sînt suficiente, iar perioadele stabilite între două reparații sînt corespunzătoare, existînd chiar posibilități mari de depășire.

Pentru o mai rațională exploatare a utilajului agricol, consider că în viitor ar trebui să se aplice procedeul de a se executa reparațiile prin schimbarea în întregime a organului ce s-a defectat. In felul acesta s-ar reduce numărul de ore de staționare a utilajului și am avea certitudinea unei asamblări corecte, rapide și de calitate. Cred că acest procedeu ar da rezultate foarte bune cu condiția ca în unități să se găsească suficiente organe de schimb.

Datorită faptului că nu toate gospodăriile noastre de stat sînt înzestrate cu ateliere mecanice puternice, care să deservească întregul parc de mașini existent, cred că este necesar să fie înființate și întărite permanent „Atelierele raionale". Acestea ar fi astfel în măsură să sprijine și alte unități cu ateliere mobile și echipe de depanare, care să rezolve pe loc defecțiunile ivite. Această metodă este de altfel aplicată cu succes în unele stațiuni de utilaj-construcții și alte întreprinderi.

Reparațiile, executîndu-se așa după cum am arătat mai sus, nu vor mai exista campanii de reparații, iar tractoarele vor putea fi folosite și în alte scopuri pentru care sînt construite (rutiere, motoare stabile, în construcții etc.), avînd o continuitate în exploatare și siguranța unor reparații de cea mai bună calitate.

Noi cei care exploatăm mașinile, ne vom strădui să le îngrijim așa cum trebuie, realizînd astfel cît mai mulți hantri între două reparații și cît mai puține reparații într-un an de folosire.

Ing. MIHAI CALOTIȚĂ
din Trustul Regional Gostat București

SĂ ÎNVĂȚĂM DIN EXPERIENȚA FRUNTAȘILOR

De curînd a avut loc la Ploești consfătuirea regională a fruntașilor în cultura sfeclei de zahăr și a florii-soarelui. Cu acest prilej numeroși țărani muncitori colectiviști, întovărășiți, și cu gospodărie individuală și-au împărtășit din experiența căpătată în cultivarea acestor două valoroase plante.

Publicăm mai jos două referate expuse la consfătuire.

Ce a cîștigat gospodăria agricolă colectivă „Vasile Roaită" din comuna Ziduri, prin cultivarea sfeclei de zahăr

Gospodăria noastră colectivă a luat ființă în anul 1952 cu o suprafață de 184 ha și cu 53 de familii. Dezvoltîndu-se an de an, a ajuns în momentul de față să cuprindă 1.000 de ha cu 340 de familii. S-a creat o fermă zootehnică, s-au construit 2 grajduri, 2 magazii, 1 pătul de porumb, 2 maternități pentru scroafe, o puierniță și alte construcții gospodărești; s-au cumpărat două autocamioane, un televizor etc. Fondul de bază al gospodăriei a crescut de la 51.300 lei, cît aveam la înființare, la 1.000.000 lei la 31 decembrie 1958.

O contribuție însemnată la întărirea economică a gospodăriei noastre, precum și la îmbunătățirea nivelului de trai al colectiviștilor, a adus-o cultivarea sfeclei de zahăr. Suprafața ocupată cu această plantă a crescut în fiecare an. In 1952 am avut 4,5 ha (2,4 la sută din suprafața arabilă), în anul 1958 a ajuns la 45 ha, adică 5 la sută din suprafața arabilă. Mărirea suprafeței cu sfeclă de zahăr a fost cerută de colectiviști, deoarece cultivarea acestei plante ne-a asigurat în fiecare an frumoase venituri bănești, zahăr în mod gratuit, borhot pentru hrana animalelor.

Un rol important în creșterea producției de sfeclă la hectar l-au avut condițiile de sol și de climă. Avem un teren negru, bogat în substanțe hrănitoare, care se lucrează ușor și prin afînare asigură pătrunderea apei, căldurii și aerului în sol, ceea ce contribuie la o bună dezvoltare a plantelor. Prin folosirea acestor condiții naturale, cît și prin aplicarea întregului complex de lucrări agrotehnice, noi am reușit să obținem, cu începere din al doilea an de cultură, producții mari de sfeclă de zahăr la hectar.

Astfel, în primul an de la înființare, cînd nu cunoșteam importanța ogorului adînc de toamnă și a îngrășămintelor, am obținut 9.300 kg la hectar pe suprafața de 4,5 ha. In anul 1955 producția a crescut la 18.654 kg la ha pe 18 ha, iar în 1956 am obținut 30.438 kg la ha pe cele 20 ha cultivate cu sfeclă. In anii 1957 și 1958 producția de sfeclă de zahăr a fost de 30.000 kg la ha.

Pentru realizarea acestor producții sporite, colectiviștii noștri au ținut seama de cerințele plantei. Voi arăta aci lucrările făcute în anul trecut. Terenul destinat pentru această cultură fusese cultivat cu plante care părăsesc devreme terenul — și anume cu orz și grîu de toamnă. Acest lucru a dat posibilitatea să facem dezmiriștirea și o arătură adîncă de toamnă cu tractoarele și mașinile S.M.T. Ziduri. O dată cu arătura adîncă am îngropat sub brazdă în toamna anului 1957, o cantitate de 30 de tone de gunoi de grajd și 200 kg superfosfat la fiecare hectar, pe cele 45 de hectare. In primăvară devreme, înainte de însămînțare, am dat 120 kg azotat de amoniu la fiecare hectar, după care am grăpat terenul.

Insămînțarea sfeclei am făcut-o de timpuriu — 20—25 martie, cu mașina în rînduri, la distanța de 45 cm între rînduri, folosind 20 kg de sămînță la hectar, în amestec cu sămînță de ovăz ca plantă indicatoare. La 3—4 zile după semănat am grăpat terenul pentru a sparge crusta și a ușura astfel răsăritul plantelor. După răsărirea ovăzului am făcut o prașilă oarbă pentru a sparge crusta și a tăia buruienile. Cînd plantele de sfeclă și-au format a doua pereche de frunze, am făcut buchetatul și răritul plantelor asigurînd o distanță de 18—20 cm între plante pe rînd și o densitate de 10—12 plante la metrul pătrat. Țin să precizez că buchetatul și răritul s-au făcut în aceeași zi.

O atenție deosebită am dat-o prașilelor, executînd la timp un număr de 4 prașile în timpul vegetației. Aceste prașile au fost făcute la intervale de circa 2 săptămîni la adîncimi din ce în ce mai mari, începînd de la 3 cm la prima prașilă, și terminînd cu 7—8 cm la ultima, dînd astfel rădăcinilor plantelor posibilitatea de a se dezvolta normal.

La prașila a doua am prăfuit cultura cu hexacloran 3 la sută — dîndu-se o cantitate de 30 kg la hectar, pentru combaterea gărgăriții sfeclei de zahăr care apăruse în cultură.

Recoltarea sfeclei de zahăr s-a făcut în jurul datei de 1 septembrie, cînd sfecla avea cel mai mare procent de zahăr. Am obținut 30.000 kg la hectar de pe cele 45 de hectare cultivate cu sfeclă.

O dată cu cultura obișnuită a sfeclei, am încercat, ca experiență, irigarea unei suprafețe de 1,50 ha. Pe această suprafață s-au executat aceleași lucrări agrotehnice ca și la sfecla cultivată în mod obișnuit. In plus am făcut 4 irigări. După răsărirea plantelor de sfeclă, s-au executat rigole printre rînduri, cu ajutorul rariței, după care s-au îndreptat biloanele cu sapele.

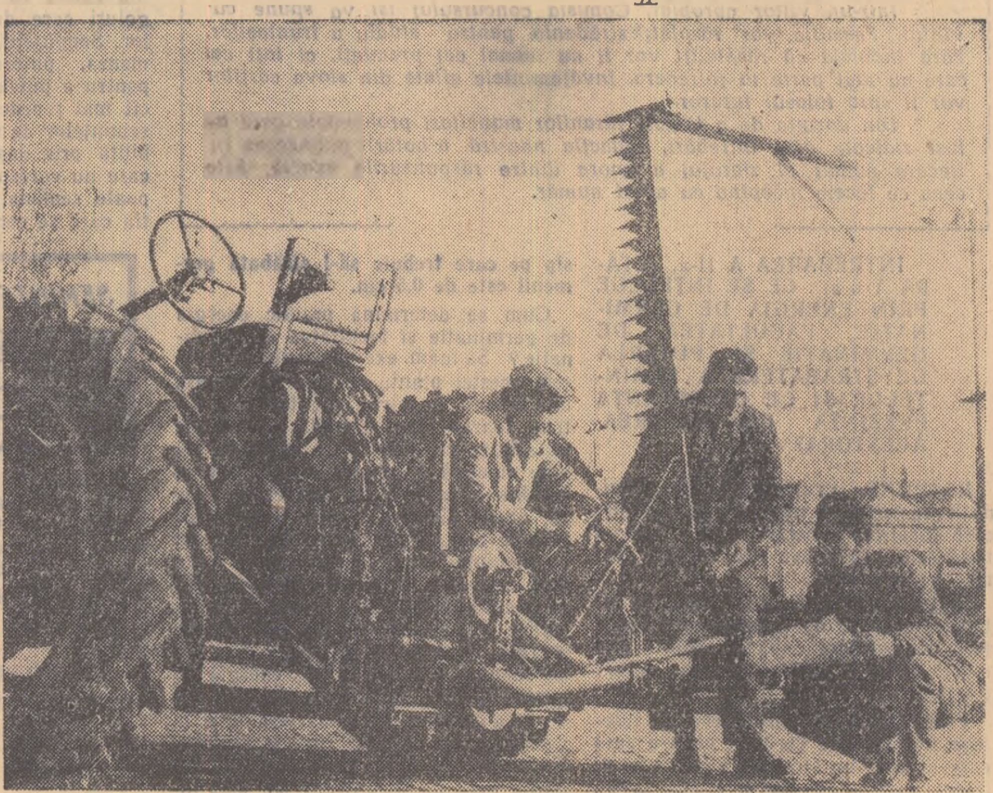
Prima udare a sfeclei am făcut-o la 30 mai, după completarea golurilor, a doua la 17 iulie, a treia la 15 august și a patra la 3 septembrie — toate făcîndu-se în condiții de secetă cînd plantele sufereau din cauza lipsei de apă în sol.

Pe această suprafață am obținut o recoltă de 57.000 kg la hectar.

Văzînd că pe suprafața irigată am obținut o recoltă de aproape de două

(Continuare în pag. 3-a)

Cositoare mecanică purtată

Muncitorii, tehnicienii și inginerii de la uzinele „Semănătoarea" din Capitală au obținut un nou succes: ei au introdus în fabricarea de serie cositoarea purtată de tractorul UTOS, cu ajutorul căreia se pot recolta 12 ha cu fînețe pe zi, înlocuind munca a 25 de oameni.

In fotografie: inginerul Alexandru Petrescu, împreună cu maiștrii Rudolf Telesi și Vasile Buzdugă, controlînd calitatea uneia dintre noile cositori produse.

Foto: MIHAI POPESCU

NOI OGOARE UNITE

De la loturile demonstrative, la întovărășirile pomicole

Faptele sînt întotdeauna convingătoare. Acest lucru e dovedit și de organizarea loturilor demonstrative de către colectivul de muncă al Stațiunii experimentale pomicole Voinești.

Succesele dobîndite încă din primii ani pe aceste loturi în sporirea producției de fructe (s-au recoltat cîte 100—120 de kg. de pom și chiar mai mult) au convins pe tot mai mulți pomicultori de necesitatea executării lucrărilor recomandate de știință. Astfel, în comunele și satele din împrejurimile Voineștilor au luat ființă sute de loturi demonstrative.

Acesta a fost primul pas. Tot mai mulți pomicultori și-au dat seama că pomii pot să rodească în fiecare an, iar recolta să fie considerabil mărită.

Pentru a se asigura rodirea în fiecare an a pomilor, trebuie făcute lucrările de care are nevoie solul, dar mai cu seamă trebuie luptat împotriva dăunătorilor care distrug uneori întreaga recoltă de fructe. Combaterea cu succes a dăunătorilor pomilor nu se poate face decît aplicînd tratamentul în toate livezile, precum și la pomii izolați. Altfel, pomii netratați constituie focare de noi infecții.

Munca politică de masă împletită cu îndrumările tehnice au dus la alcătuirea primelor întovărășiri agro-pomicole la Voinești și Tătărani. Lucrînd laolaltă, aceste întovărășiri au obținut în anul 1958 între 180—200 de kg. de fructe la fiecare pom, ceea ce înseamnă 30.000—40.000 de kg. la hectar.

O asemenea recoltă nu i-a lăsat indiferenți pe mulți din pomicultorii cu gospodărie individuală. Incepînd din ultimele luni ale anului trecut, în satele din împrejurimile Voineștilor au luat ființă 7 noi întovărășiri agro-pomicole, iar în săptămîna trecută 24 de familii din satul Sturzeni și-au unit la un loc pămînturile răzlețite. Aceasta este cea de a 8-a întovărășire agro-pomicolă înființată în ultima vreme.

Prima hotărîre a noilor întovărășiți din Sturzeni a fost ca în această primăvară să planteze, pe lîngă ceea ce au, încă 6 ha, cu pomi roditori. Asemenea hotărîri au fost luate și de celelalte întovărășiri. Astfel, se vor planta în acest an, zeci de ha cu pomi roditori.

C. VASIA

LA REPETIȚIE

In Țara Oașului, unde odinioară neștiința de carte era la ea acasă, azi se desfășoară în sate o vie activitate artistică.

In fotografie: membrii brigăzii artistice a căminului cultural din comuna Huta, raionul Negrești, pregătindu-se pentru a repeta un dans local.

Foto: AGERPRES

Contractul colectiv — oglindă a grijii pentru om

Impreună cu tovarășul Ion Roman, secretarul organizației de partid, am pornit să vizităm stațiunea. Discutasem mai înainte despre prevederile pe 1958 ale contractului colectiv, despre felul cum au fost ele îndeplinite. Multe din cele ce vedeam erau o dovadă a străduinței cu care, atît conducerea administrativă cît și comitetul de întreprindere, munciseră pentru ca sarcinile prevăzute în contract să nu rămînă simple angajamente. Dormitorul curat cu cele 40 de paturi acoperite cu cearceafuri albe, cantina dotată cu vesela necesară, terenul de sport — toate acestea nu existau în 1957.

Ceea ce merită să fie îndeosebi reținut cînd vorbim despre realizarea prevederilor contractului colectiv la S.M.T. Circea din regiunea Craiova, este că cei în drept s-au îngrijit de înfăptuirea obligațiilor ce le reveneau prin contractul încheiat în tot timpul anului.

Conducerea administrativă a stațiunii și comitetul de întreprindere au ținut seama la stabilirea obiectivelor din contract de a crea mecanizatorilor în primul rînd condiții cît mai bune de muncă. Doar ei sînt cei care realizează planul. Chiar din primele luni ale anului au fost amenajate cele 8 vagoane dormitor — cîte unul de fiecare brigadă — și dotate cu pături, cearceafuri, perne — toate noi. Faptul de a se fi instalat în atelierul mecanic un dulap pentru haine pare neînsemnat. Dar aceasta înseamnă că au fost date muncitorilor și hainele de protecție necesare în timpul lucrului, prevedere importantă a contractului colectiv.

Aminteam mai înainte de cantina stațiunii. La această cantină iau zilnic masa 70-80 de mecanizatori. Se servește o masă consistentă, care de 4 ori pe săptămînă, la prînz, este formată din 3 feluri. Cu toate acestea cele 3 mese zilnice nu depășesc suma de 5 lei. Este și aceasta o dovadă a grijii față de personalul stațiunii. A rămas însă nerezolvată o problemă care privește asigurarea hranei tractoriștilor în timpul muncilor în cîmp. Anume, se fac simțite unele greutăți în aprovizionarea la vreme cu alimente a acestora. S.M.T.-ul a propus T.A.P.L.-ului Craiova ca acesta din urmă să deschidă chiar în incinta stațiunii un magazin alimentar. Trustul condiționează acordul său de angajarea de către stațiune a unui gestionar trimis de T.A.P.L., dar al cărui salariu să fie plătit de S.M.T. Ori, gestionarul stațiunii se poate ocupa foarte bine și de treburile magazinului alimentar fără să fie nevoie de un salariat în plus. Poate constitui acest motiv o piedică pentru Trustul Alimentației Publice de a contribui la buna aprovizionare cu alimente a mecanizatorilor? Noi credem că nu.

Un capitol important al contractului colectiv privește desfășurarea unei largi munci culturale în rîndul personalului stațiunii. Și în această privință au fost obținute unele rezultate bune. Măsura de a se fi repartizat fiecărei brigăzi cîte o bibliotecă volantă apare ca cea mai importantă. Unele dintre brigăzi lucrează pe terenurile gospodăriilor colective și întovărășirilor la distanțe de peste 40 de km. de sediul S.M.T.-ului, motiv pentru care tractoriștii, cu toată dorința lor, nu izbuteau să ia cărți de la biblioteca stațiunii. Au fost procurate de asemenea jocuri de șah, o masă pentru tenis de masă, s-a amenajat un teren de fotbal.

De mulți ani, s-a proiectat instalarea unei stații de radioamplificare. Cu un plus de preocupare ea a fost instalată anul trecut nu numai în folosul tractoriștilor. 67 de țărani muncitori din sat au cerut să li se instaleze și lor difuzoare. Stațiunea le-a satisfăcut bucuroasă, rugămintea, confirmînd adevărul că rolul S.M.T.-urilor nu se reduce doar la executarea de arături și însămînțări.

În privința muncii culturale, conducerea administrativă, comitetul de întreprindere au rămas datoare mecanizatorilor cu realizarea unor obiective. Bibliotecarul stațiunii, tovarășul Ștefan Dumitru, muncește puțin cu cartea, nu se străduiește să recomande iubitorilor de lectură cărți bune, interesante, deși are în dulapurile, mult timp încuiate, asemenea cărți. Nu s-a înființat încă o echipă artistică, cu toate că formarea ei a fost prevăzută în contractul colectiv, iar în stațiune există destui amatori pentru o așa sarcină plăcută și folositoare.

★

Preocuparea pentru îndeplinirea prevederilor contractului colectiv s-a reflectat în rezultatele obținute de stațiune, de marea majoritate a mecanizatorilor. In campania de primăvară, S.M.T.-ul și-a depășit sarcinile de plan, realizînd în plus 1.009 hantri. Stațiunea se mîndrește cu tractoriștii fruntași printre care comuniștii Jean Cucu, care și-a depășit planul în campania de toamnă cu 65 la sută, Pîrvu Nicolae care în aceeași campanie a realizat 246 de hantri față de 151 cît avea planificat.

Colectiviștii și întovărășiții din comunele deservite de brigăzile stațiunii au numai cuvinte de laudă și pentru tractoristul candidat de partid Suliman Ion, utemistul Cojocaru Mihai și alții.

Grija neslăbită pentru a asigura mecanizatorilor săi condiții de muncă și de trai din ce în ce mai bune, va da S.M.T.-ului din Circea posibilitatea să-și îndeplinească la timp și bine sarcina principală, aceea de a contribui la sporirea continuă a producției agricole.

TRAIAN OLARU

Vor apărea
În Editura agro-silvică de stat

Boian St.: Creșterea păsărilor de apă în zona bălților.

E.A.S.S. aproximativ 64 pag. — aproximativ 1.50 lei; apare broșat.

Este o lucrare originală de popularizare care tratează despre: importanța exploatării bălților prin creșterea rațelor și gîștelor, fauna, flora și bălțile propice creșterii rațelor, organizarea de ferme de palmipede, construcțiile și adăposturile necesare creșterii palmipedelor în zona bălților, rentabilitatea creșterii și despre măsurile de ordin sanitar-veterinar în creșterea acestor păsări în zona bălților și iazurilor.

Mauch Al.: Creșterea rațională a păsărilor în gospodăria personală.

Aproximativ 164 pagini, aproximativ 1,75 lei; apare broșat (l. maghiară).

Este o traducere din limba romînă. Lucrarea tratează despre rasele de păsări din gospodăria personală, nutrețurile și rolul lor în alimentație, îngrijirea păsărilor, metodele de creștere și hrănire a puilor și bobocilor, valorificarea produselor avicole, bolile păsărilor și prevenirea lor.

Se adresează crescătorilor de păsări din gospodăriile țărănești.

Burcea P.: Refacerea și îmbunătățirea pășunilor și fînețelor.

E.A.S.S. aproximativ 80 pagini, aproximativ 1,75 lei, apare broșată (Colecția: Biblioteca Agricolă).

Este o broșură de popularizare în care se cuprind următoarele probleme: considerațiuni generale asupra pășunilor și fînețelor din țara noastră, metodele și măsurile prin care pot fi îmbunătățite și refăcute pășunile și fînețele naturale; plantele ce se folosesc în crearea pășunilor și fînețelor cultivate; problema asolamentelor și a conveierului verde.

Se adresează lucrătorilor din sectorul creșterii animalelor.

DIN REALIZARILE sfaturilor populare

Azi se împlinesc 10 ani de cînd Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne a votat Legea pentru organizarea sfaturilor populare. In anii care au trecut, sfaturile populare, organe ale puterii locale de stat, au schimbat în bună măsură înfățișarea satelor noastre. In anii regimului de democrație populară, în sute de sate s-a introdus lumina electrică, s-au dat în folosință mii de kilometri de drumuri și șosele noi, s-au construit clădiri pentru cooperative, școli, cămine culturale, case de nașteri, spitale, cinematografe.

Mobilizați de către sfaturile populare, țăranii muncitori contribuie prin autoimpunere și muncă voluntară la numeroase lucrări de folos obștesc, la darea în folosință a mii și mii de hectare pe care pînă acum băteau apele.

Din fructuoasa activitate a sfaturilor populare, desprindem mai jos cîteva realizări:

Noua școală a satului

În satul Valea Rea, comuna Dumești, regiunea Iași, a fost de curînd sărbătoare: în această zi s-a dat în folosință clădirea noului local de școală. Aceasta cuprinde două săli mari de clasă, o sală de festivități, cancelarie pentru profesori. La realizarea acestei construcții au contribuit prin muncă voluntară un mare număr de țărani muncitori — printre care Lălău P. Vasile, Gheorghe Mon, Luca Mihai și Preda Vasile.

INTR-UN SINGUR AN

Numai în anul 1958 în satele regiunii Craiova au fost date în folosință 255 de construcții noi, între care: 48 de localuri de școli, 54 de cămine culturale. Totodată au fost electrificate 11 comune și s-au construit 37 de poduri mari.

În raionul Balș din această regiune, s-au ridicat 36 de clădiri pentru cămine culturale, 4 școli, o sală de cinematograf, 3 uzine electrice. In raionul Filiași, în anul ce a trecut s-au înălțat 10 localuri pentru școli și 11 pentru cămine culturale.

S-a electrificat comuna

Odinioară, în comuna Rușețu, regiunea Galați, țăranii muncitori trăiau în beznă și sărăcie. De cîteva ori pe an, iarna, jandarmii îi scoteau din case, ca să scornească vînatul pentru pușca regelui, care poposea la palatul lui de la Stupina.

Azi comuna Rușețu nu mai seamănă nici pe departe cu cea din trecut. Aci a luat ființă o stațiune experimentală de cercetări zootehnice, care îi ajută pe țăranii muncitori să crească animale de rasă bună. Aci a mai luat ființă în anii puterii populare o școală profesională agricolă. S-au dat în folosință un dispensar medical, un cinematograf cu 200 de locuri, s-a electrificat comuna și s-a construit o șosea bună pe distanța Rușețu-Faurei.

Însfîrșit, cea mai de seamă realizare o constituie aci unirea țăranilor muncitori în 4 gospodării colective — care, la rîndul lor, au ridicat zeci de construcții. Oamenii, ridicîndu-și nivelul de trai, au construit în comună zeci de case noi făcînd ca înfățișarea comunei să nu mai semene nici pe departe cu cea din trecut.

Ieri și azi la Lăzăreni

In satele Lăzăreni, Gruilung, Colea Mare și Gepiș, care aparțin de comuna Lăzăreni, regiunea Oradea, existau cu 13 ani în urmă aproape 900 de analfabeți — țărani cu gospodării mici și slugi pe moșia exploatatorului Lică Popescu.

Azi, toți acești țărani muncitori știu să scrie și să citească. Dar nu numai atît. Ei fac parte în mare număr din formațiile artistice ale căminelor culturale ce s-au ridicat în toate aceste sate; căminele au atît coruri, cît și echipe de teatru.

Țărani cum sînt Petru și Ion Tipanut, Petre Bala și alții care cu ani în urmă nici nu știau a silabisi, sînt azi fruntași în activitatea ce o desfășoară căminele culturale și bibliotecile din satele lor.

Îmbunătățirea sistemului de contractări la floarea-soarelui

După cum se știe, Plenara C. C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 a pus în fața oamenilor muncii din agricultură sarcini de o deosebită însemnătate privind, printre altele, creșterea producției de floarea-soarelui, în scopul asigurării oamenilor muncii cu cantități sporite de ulei comestibil.

In scopul cointeresării în o și mai mare măsură a producătorilor pentru a însămînța în acest an suprafețe însemnate cu această prețioasă plantă, Consiliul de Miniștri a elaborat de curînd, o hotărîre privind îmbunătățirea sistemului de contractare la floarea-soarelui.

Prin noua hotărîre, contractanților li se acordă o seamă de importante avantaje. ASTFEL, CEI CARE INCHEIE CONTRACTE DE FLOAREA-SOARELUI PRIMESC INTREAGA ARVUNA CE LI SE CUVINE CHIAR LA INCHEIEREA CONTRACTULUI.

Cultivatorii care contractează floarea-soarelui din soiul VNIIMK soi cu o mare productivitate, beneficiază de sporuri speciale de preț.

Merită a fi subliniat că unitățile agricole cooperatiste care contractează și predau floarea-soarelui, primesc sporuri de preț în raport cu cantitatea și soiul de sămînță. Astfel, pentru cantitatea contractată de 4—8 tone floarea-soarelui din soiul VNIIMK, se acordă un spor de 0,15 lei la kg, pentru 8—12 tone predate se acordă 0,45 lei la kg, pentru 12—20 tone — 0,55 lei la kg, iar pentru o cantitate ce depășește 20 de tone se acordă un spor de 0,65 lei la kg.

Cît privește sporul pentru sămînța din soiuri comune aceasta se acordă pentru cantitatea contractată începînd de la 8 tone și variază între 0,18 și 0,37 lei la kg.

De sporuri mărite beneficiază și producătorii individuali CARE SE ASOCIAZA în cadrul cooperativelor de consum în scopul contractării și predării în comun a cel puțin 10 tone de semințe de floarea-soarelui, aceștia primind un spor de 0,45 lei de kilogram din soiul VNIIMK, și 0,19 lei pe kg pentru semințe din soiuri comune.

Contractanții de floarea-soarelui primesc și cantități sporite de ulei. La 100 de kg de sămînță predată, gospodăriile colective și cooperativele agricole de producție primesc 6 litri de ulei la prețul de vînzare cu amănuntul, iar întovărășirile agricole 5 litri.

In scopul extinderii culturilor de floarea-soarelui din soiul VNIIMK, producătorilor care încheie contracte și nu au cultivat floarea-soarelui în anul trecut sau au cultivat suprafețe mici, nu au destulă sămînță sau cea pe care o au e din soiuri comune, li se acordă semințele de care au nevoie prin schimb sau prin împrumut.

Primele succese în regiunea Timișoara

In regiunea Timișoara, numeroase cooperative sătești, printre care și cele din Peciul Nou, Jebel, Ciacova, Tormac, Gătaia și Siria au obținut frumoase rezultate în munca de încheiere a noilor contracte pentru vînzarea cerealelor. Pînă de curînd, pe întreaga regiune, numai prin cooperative au fost contractate aproape 300 de tone de grîu, peste 300 de tone de porumb și importante cantități de orz, orzoaică și floarea-soarelui. Cele mai mari cantități au fost contractate prin cooperative în raioanele Caransebeș, (aproape 90 de tone grîu și 90 de tone de porumb) și Bozovici (85 de tone de grîu și 83 de tone de porumb). In raioanele Bozovici, Caransebeș, Făget, Orșova, Moldova Nouă și Reșița, cooperativele sătești sînt singurele unități care încheie cu țărănimea muncitoare, contracte pentru vînzarea cerealelor.

Colectiviștii la Casa Agronomului din Petin

In comuna Petin, regiunea Baia Mare, a luat ființă o Casă a Agronomului. Aci, vin numeroși țărani muncitori care se interesează despre cele mai bune metode agrotehnice și zootehnice.

In fotografie: Inginerul agronom Ion Marian dînd explicații unui grup de colectiviști din raion asupra metodelor de creștere a vacilor brune, specifice locului.

„CINE ȘTIE, NE SCRIE"

Primele emoții au trecut. Posturile noastre de radio nu mai transmit în fiecare sîmbătă seara și duminică dimineața, așa cum au făcut timp de aproape 2 luni, cele cîte 8 întrebări. S-a încheiat cel de al doilea concurs „Cine știe, ne scrie". S-a încheiat pentru participanți. Nu însă și pentru comisie ocupată acum pînă peste cap cu trierea zecilor de mii de răspunsuri primite.

Maldărele de scrisori cuprinzînd răspunsurile sînt o dovadă deosebit de vie a preocupării pentru studiu a țăranilor muncitori. Succesul concursului inițiat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în colaborare cu Radiodifuziunea și Televiziunea Romînă, poate fi socotit deplin.

Noutăți de la comisia concursului? După o muncă asiduă a specialiștilor este pe terminate trierea răspunsurilor. Se află sub tipar broșura cuprinzînd răspunsurile la cele 48 de întrebări puse. După cum se știe, ea va fi trimisă tuturor participanților la concurs. Desigur alt prilej de nerăbdare și emoție pentru concurenți, dornici să verifice cît de bine au răspuns.

Intr-un viitor apropiat, Comisia concursului își va spune cuvîntul. Premiile vor răsplăti strădania pentru studiu a fruntașilor. Fără îndoială că răsplătiți vor fi nu numai cei premiați, ci toți cei care au luat parte la întrecere. Invățămintele aflate din slova cărților vor fi spre folosul tuturor.

Din dorința de a lămuri țăranilor muncitori problemele care au fost ridicate prin întrebări, redacția noastră a hotărît publicarea în fiecare număr al ziarului a unora dintre răspunsurile exacte. Este ceea ce facem începînd cu acest număr.

INTREBAREA A II-a. (ETAPA A 6-a): CE SE INȚELEGE PRIN ENERGIA DE GERMINAȚIE, FACULTATEA DE GERMINAȚIE ȘI PUTEREA DE STRABATERE A SEMINȚELOR ȘI CE IMPORTANȚA PREZINTA CUNOAȘTEREA ACESTORA?

RĂSPUNS: Prin energia de germinație se înțelege numărul de semințe care încolțesc dintr-o sută, într-un timp scurt, de cîteva zile, stabilit pentru fiecare plantă.

Prin facultatea de germinație se înțelege numărul de semințe care încolțesc dintr-o sută după un număr mai mare de zile stabilit pentru fiecare plantă.

Prin putere de străbatere se înțelege numărul de germeni dintr-o sută care străbat un strat de nisip gros de 3 cm pentru cereale și 2 cm. la in. La semințele mai mari stratul de nisip pe care trebuie să-l străbată germenii este de 0,5 cm.

Cum se determină practic energia de germinație și facultatea de germinație? Să luăm, exemplu, grîul. Semințele acestei plante se pun în farfurii, cîte o sută, pe hîrtie sugativă (de filtru) foarte bine umezită. Semințele se acopăr cu altă hîrtie sugativă tot bine umezită. Farfuriile cu semințe se țin într-o cameră cu temperatura de 20 grade Celsius. Intre timp, dacă este nevoie, se mai umezește hîrtia de pe semințe. După 3 zile de la data cînd s-au pus semințele la germinat, se face numărătoarea semințelor încolțite. Rezultatul care s-a obținut este energia de germinație. Dacă din 100 de semințe au încolțit 80, energia de germinație este 80 la sută. După 8 zile de la data cînd s-au pus semințele la germinat, se mai face încă o numărătoare. Să zicem că din cele 20 de semințe care nu încolțiseră, au mai încolțit 15. Atunci 80 de la prima numărătoare plus 15 de la a doua dă 95 de semințe încolțite dintr-o sută. Aceasta este facultatea de germinație și se notează 95 la sută.

Deci facultatea de germinație cuprinde toate semințele încolțite în 8 zile, pe cînd energia de germinație cuprinde numai semințele încolțite în primele 3 zile. Importanța acestor date este foarte mare. Semințele cu energia de germinație mare răsar uniform și repede. Răsăritul uniform dă plante uniforme care cresc uniform și se coc uniform. Semințele valoroase trebuie să aibă facultatea de germinație mare, dacă se poate chiar sută la sută. O sămînță cu facultatea de germinație mică nu trebuie semănată din cauză că se obțin în lan multe goluri care duc la scăderea recoltelor. Semințele trebuie să aibă de asemenea, putere de străbatere mare, pentru a putea străbate solul și a ieși cît mai repede la suprafață. Calitatea semințelor de semănat este astăzi stabilită prin lege (STAS). O sămînță care nu corespunde cu STAS-ul nu se poate semăna. Iată mai jos germinația care se cere la cîteva semințe:

SEMINȚELE	CLASELE		
	I	II	III
GRÎU DE TOAMNĂ	95%	90%	90%
PORUMB	95%	90%	85%
FASOLE	95%	93%	80%
IN	90%	85%	80%

O sămînță care nu împlinește cel puțin calitatea a treia nu se poate semăna și ea trebuie schimbată cu semințe valoroase de la gospodăriile agricole de stat, stațiunile I.C.A.R., sau gospodăriile raionale producătoare de semințe.

INTREBAREA A II-a. (ETAPA A 3-a): CE AVANTAJE ACORDA STATUL ȚARANILOR MUNCITORI CARE CONTRACTEAZA CEREALE?

RASPUNS: După desființarea sistemului de cote obligatorii, un rol important în asigurarea fondului central al statului de produse agricole, îl au contractările. „Sistemul contractărilor — a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la consfătuirea de la Constanța — oferă gospodăriilor agricole colective, cooperativelor agricole de producție, întovărășirilor agricole, țăranilor muncitori cu gospodării individuale, posibilitatea valorificării întregului surplus de produse agroalimentare la prețuri avantajoase, stabile, punîndu-i la adăpost de oscilațiile pieții, ca și de condițiile speculative ale intermediarilor particulari".

Pentru extinderea schimbului dintre oraș și sat, statul acordă țăranilor muncitori care contractează vînzarea de cereale numeroase avantaje. Astfel, contractanții beneficiază de prețuri ferme, adică prețuri care odată înscrise în contract sînt garantate și se plătesc chiar dacă la predarea produselor prețurile pe piață vor fi mai mici.

Un alt avantaj de care se bucură producătorii care contractează cereale, este acela că primesc arvune în bani. La cererea producătorilor poate fi acordată întreaga arvună la încheierea contractelor. Pentru sumele primite ca arvună, producătorii nu plătesc nici un fel de dobîndă.

Țăranii muncitori care se asociază să predea laolaltă cel puțin 20.000 kg. grîu, secară și orzoaică sau 20.000 kg. porumb, primesc un spor de 10 la sută peste prețul stabilit în contract. Pentru transportul la bazele de recepție a cerealelor contractate, producătorii primesc cîte 7 lei pentru fiecare sută de kilograme de produse predate. Producătorii contractanți se mai bucură și de alte foloase. Ei au întîietate la schimbarea semințelor cu semințe selecționate. De asemenea, au întîietate să cumpere la preț de stat cu amănuntul, îngrășăminte chimice și insecto-fungicide care au o mare însemnătate pentru dobîndirea de producții sporite la ha.

Din sălile tribunalelor

A sustras din arpagicul destinat plantării

Gospodăria agricolă de stat Bragadiru se află în zona de aprovizionare cu legume a Capitalei.

Ca în primăvară să poată aduce pe piață ceapă verde timpurie, gospodăria a plantat arpagic. Cu această lucrare a fost însărcinat tehnicianul Petre Constantin care, în loc să planteze 1.800 de kg. a plantat cu cîteva zeci de kg mai puțin. Deși nu de o valoare prea mare, furtul comis de Petre Constantin este foarte dăunător întrucît el prejudiciază îndeplinirea planului de producție într-o întreprindere de stat și lovește în buna aprovizionare a oamenilor muncii. De aceea, pe lîngă plata despăgubirilor civile, Petre Constantin a fost condamnat la patru luni închisoare corecțională. Aceeași pedeapsă a primit și Mogoș Constantin care, avînd sarcina de a recepționa lucrarea, a întocmit procesele verbale de plantare din birou, fapt ce a înlesnit fărădelegea comisă. Sentința a rămas definitivă.

Intocmea borderouri fictive

Nicolae Ruseanu a fost achizitor al cooperativei din Frumoasa, raionul Zimnicea. In timp ce țăranii muncitori din comună își îndeplineau cu dragoste îndatoririle către stat contractînd și predînd cerealele contractate, Nicolae Ruseanu făcea afaceri. El își însușea ilegal mari sume de bani prin întocmirea de borderouri fictive. Astfel, cooperativa a fost păgubită cu însemnate sume de bani, iar în baza de recepție au intrat, din pricina fărădelegilor lui, mai puține produse agricole.

Prin decizia nr. 2.154 tribunalul regional l-a condamnat la 12 ani muncă silnică, 8 ani degradare civică și confiscarea întregii averi.

Un hoț și patru „gură cască"

Atît la termene fixe cît și pe neașteptate pe Nicolae Avram gestionar al magazinului din satul Pleasca, îl găseai făcîndu-i-se inventar. Oamenii din sat spuneau că Avram fură. Prea cheltuia fără socoteală. Delegații cu inventarierea spuneau că Avram e om cinstit. Cînd mergeau la inventariere, delegații Gheorghe Roman, Maria Manole, Lucia Perju și Ion Cruceru numărau sticlele de rachiu fără să se uite dacă nu cumva sînt pline cu apă, numărau pachetele de țigări fără să aibă curiozitatea de a vedea ce-i în ele etc.

Deși avea o lipsă în gestiune de aproape 70.000 de lei, Nicolae Avram a ieșit bine și la ultimul inventar. In cele din urmă necinstea lui Nicolae Avram a fost descoperită. Tribunalul regional Galați i-a dat pedeapsa cuvenită: 12 ani muncă silnică, 6 ani interdicție și confiscarea averii. Așa cum e drept, au fost pedepsiți și cei care au făcut controlul gestiunii. Ei au primit cîte un an închisoare. Totodată au fost obligați să răspundă pentru pagubele pricinuite, solidar cu vinovatul principal.

O afacere cu lînă

Achizitorul Ion Chiriță zis Clapon era achizitor al D.C.A. Roșiori de Vede în comuna Gălățui. Prin diferite acte fictive el și-a însușit 6.058 lei. Contra „onorariu" Ion Chiriță elibera bonuri pentru comerțul de întîmpinare unor cetățeni care nu predaseră lînă.

Prin astfel de metode Ion Chiriță lipsea industria textilă de mari cantități de lînă — materie primă deosebit de prețioasă. Pentru faptele sale necinstite, el a fost condamnat printr-o sentință rămasă definitivă la 5 ani închisoare corecțională, 3 ani degradare civică și confiscarea totală a averii.

CIFRE ȘI FAPTE din unitățile agricole cooperatiste

Aplicînd regulile agrotehnice înaintate, colectiviștii din Broșteni, regiunea București, au reușit ca în 1958 să obțină producții mari la ha. Astfel, la grîu ei au scos 2.297 kg, la porumb 2.856 kg boabe, la sfecla de zahăr peste 25.000 kg, iar la floarea-soarelui 1.400 kg la ha. Acest lucru a permis gospodăriei să împartă mari cantități de produse la ziua-muncă, valoarea unei zile-muncă ajungînd la 35 lei.

★

In urma consfătuirii de la Constanța, numărul animalelor de producție în gospodăria agricolă colectivă din Drăgușeni, regiunea Baia Mare, s-a mărit simțitor. Bunăoară, la sfîrșitul anului 1958 gospodăria avea 40 taurine, din care 30 de vaci de rasă Schwitz, 25 de scroafe, și 430 de oi.

★

Ca rezultat al producțiilor mari realizate de întovărășiți și colectiviști, anul trecut în raionul Satu Mare au luat ființă 16 întovărășiri agricole cu peste 300 de familii. In gospodăriile colective existente au intrat 500 familii. De asemenea, un mare număr de familii au intrat și în întovărășirile agricole existente.

★

In aceste zile, colectiviștii și întovărășiții din comuna Moftinu Mare, raionul Baia Mare, au hotărît să contracteze cu statul însemnate cantități de cereale. Astfel, colectiviștii și întovărășiții au contractat 130 de tone grîu, peste 40 de tone porumb, 134 de tone floarea-soarelui și altele.

★

Numai din cultura sfeclei de zahăr, gospodăria colectivă din Laț, raionul Sf. Gheorghe, a obținut anul trecut un venit de 509.000 lei. Acest lucru a determinat pe colectiviști ca în acest an să mărească la 100 de hectare suprafața ce va fi cultivată cu sfeclă de zahăr.

★

Producțiile de lînă și lapte obținute pe cap de oaie în 1958 de colectiviștii din comuna „Gheorghe Lazăr", raionul Slobozia, au fost destul de bune. Valorificînd lîna și laptele de oaie gospodăria a realizat un venit de aproape 200.000 lei.

★

Pînă la începutul acestui an, în raionul Tg. Săcuesc peste 251 de colectiviști și-au construit case noi, 206 și-au cumpărat garnituri complete de mobilă, peste 76 colectiviști și-au luat aparate de radio, iar 801 biciclete.

Crescătoria de păsări a colectivei

Colectiviștii din comuna Oprișenești, raionul Filimon Sîrbu, au dezvoltat mult în ultima vreme sectorul zootehnic. Intre altele, ei au înființat și o fermă pentru creșterea păsărilor. In fotografie: un aspect de la împărțirea „rației" de dimineață, sutelor de găini și cocoși din rasa Rhode-Island.

LEGUMICULTURA adevărată mină de AUR

● Venituri mari de pe urma culturilor forțate și timpurii ● *De pe un hectar au fost realizați aproape 100.000 lei*

— „Legumicultura este o mină de aur pentru cei ce muncesc cu chibzuială". Titlul acestor cuvinte, auzite deunăzi de la tov. C. Stan, președintele gospodăriei colective din comuna Dudești-Cioplea, i-am priceput mai tîrziu, după ce am cercetat în amănunțime rezultatele obținute de colectiviștii în cultura legumelor. Intr-adevăr cele 16 hectare de grădină au adus anul trecut gospodăriei un venit bănesc de 374.666 lei. 23.400 lei la hectarul de grădină nu sînt bani puțini! Ei au fost cîștigați îndeosebi de pe urma legumelor forțate și timpurii despre care vom vorbi mai pe larg în cele ce urmează.

Colectiviștii din Dudești-Cioplea au devenit vestiți în producerea trufandalelor. Stoian Carisarov, șef de brigadă, Ivanca Chioru, Ion Dancov sau Nița Coiocaru sînt cîțiva din „așii" în grădinărie. Lor li se datorește în mare măsură rezultatele deosebit de bune obținute în sectorul legumicol. Astfel, anul trecut de pe 800 m.p. culturi forțate în răsadnițe, au fost culese 8.000 de kg. de diferite legume și zarzavaturi, prin valorificarea cărora s-au realizat 41.647 lei. Producții mari și de calitate au fost dobîndite mai ales la culturile de legume timpurii. Gospodăria a obținut în cîmp primele recolte de roșii atunci cînd pe piața Capitalei existau încă roșii de seră la prețul de 20-21 de lei kg. Recolta medie la hectar la roșiile timpurii din soiurile 10 x Bizon și Zarea x Comet, a atins 28.000 de kg.

Metodele cu ajutorul cărora colectiviștii din Dudești-Cioplea au ajuns la astfel de producții nu sînt greu de pus în practică. Să vorbim mai pe larg despre o parte din ele. Anul trecut gospodăria a cultivat soiurile de roșii timpurii 10 x Bizon, Zarea x Comet și California. O suprafață de 3 ha a fost ocupată de roșiile de la Linia 71. Răsadul de roșii a fost repicat în ghivece nutritive și bine îngrijit. Plantarea în cîmp s-a făcut la data de 17 aprilie. Pentru a nu avea pierderi din pricina brumelor tîrzii, colectiviștii au luat măsuri de prevedere pe lîngă călirea răsadului, copsile au fost mușuroite, lăsîndu-se afară numai 2-3 frunze. Pentru a se economisi bălegarul, la plantare s-a făcut îngrășarea la cuib cu gunoi de grajd bine descompus. In timpul vegetației s-a folosit stimulentul vegetativ 2-4 D, în scopul grăbirii înfloririi plantelor. Stimulentul a fost pulverizat în momentul cînd au apărut bobocii la etajul al II-lea, cu o pompă de flit. S-a dat atenție și combaterii bolilor și dăunătorilor, executîndu-se două stropiri cu zeamă bordeleză; prima, înainte de înflorire, în concentrație de 0,25 la sută, iar a doua, la formarea fructelor (0,50 la sută). Pentru a stăvili efectul dăunător al arșiței din timpul verii, la fiecare din cele 3 prașile s-a executat o ușoară mușuroire a plantelor. In timpul vegetației au fost aplicate și îngrășăminte suplimentare sub formă de șerbet (balegă de vite) sau azotat de amoniu și sare potasică dizolvate în apa de irigație. Prima îngrășare a fost făcută înainte de înflorire, iar cea de a doua cînd începuseră să se formeze primele etaje florale. Roșiile timpurii au fost copilite și cîrnite, lăsîndu-se numai 4 etaje de fructe. Recolta bună de roșii timpurii obținută a făcut să se realizeze la hectar un venit de 80.000 de lei.

Producții mari au fost obținute și la alte legume timpurii. Primele verze timpurii din soiul Dittmark au început să fie trimise pe piață la 18-19 mai. La hectar a fost realizată o recoltă medie de 25.000 de kg. După varza timpurie a urmat, în cultură dublă, prazul a cărui producție a atins 60.000 de kg. la ha. Cu alte cuvinte un hectar de grădină a produs peste 80 de tone de legume care valorificate au adus gospodăriei un cîștig de aproape 100.000 lei.

O metodă interesantă de cultivare a fost folosită pentru obținerea unei recolte timpurii de dovlecei. Răsadul obținut în ghivece nutritive a fost plantat în cîmp pe la 20-25 aprilie, în gropi încălzite cu bălegar cald.

Demn de amintit este că la gospodăria colectivă din Dudești-Cioplea s-a aplicat anul acesta și plantarea de vară a cartofilor. La 18 iulie a fost plantat pe o suprafață de 0,50 ha soiul Galben timpuriu, iarovizat. Cartofii au fost irigați de 3 ori în timpul perioadei de vegetație, dînd o producție de 24.000 kg la ha. Acum colectiviștii au o sămînță de cartof valoroasă.

★

Veniturile însemnate realizate de colectiviști din sectorul legumicol, contribuie la întărirea gospodăriei, la mărirea simțitoare a valorii zilei-muncă. Anul acesta colectiviștii din Dudești-Cioplea intenționează să dezvolte și mai mult sectorul legumicol. Incă din toamna trecută au fost semănate un hectar cu morcovi, 0,5 ha păstîrnac, 4,5 ha spanac, un hectar ceapă pentru stufat etc. Culturile de legume forțate în răsadniță se prezintă bine; în curînd primele cantități de trufandale vor lua drumul piețelor orașului.

ING. N. FLORIAN

Munca pentru executarea construcțiilor planificate începe acum

In anul ce a trecut, gospodăriilor agricole de stat li s-au acordat importante fonduri bănești. O mare parte din acestea au fost destinate construcțiilor. Folosirea lor a făcut cu putință ca-n 1958 gospodăriile să construiască 200 de grajduri pentru animale mari 170 de saivane, 190 de complexe porcine, 500 de pătule, 316 apartamente și locuințe colective etc. Circa 75 la sută din cele peste 2000 de obiective prevăzute în planul de construcții pe 1958 au fost date în folosință. Fruntașe în munca de construcții au fost printre altele gospodăriile Giarmata din Banat, Apoldul din regiunea Stalin, Vădeni și Măxineni din regiunea Galați. Faptul că au intrat în producție doar 75 la sută din obiectivele prevăzute arată că-n munca de construcții au existat deficiențe, că cele 25 de procente nerealizate integral se adaugă la planul de construcții pe anul în curs. Și trebuie spus că și-n acest an este prevăzut să se ridice un număr mare de obiective. Iată cîteva din acestea: 250 de grajduri pentru taurine, saivane pentru 100.000 de oi, 200 de complexe porcine și 180 de hale pentru păsări.

Pentru a putea să finisăm construcțiile rămase din anul precedent și a termina în timp util obiectivele prevăzute în planul anual pe 1959 sînt necesare o serie de măsuri care trebuie luate chiar în zilele ce urmează. Experiența anilor trecuți ne-a dovedit cu prisosință că acolo unde la baza lucrărilor a stat o planificare corectă și o bună pregătire a șantierelor s-au obținut construcții trainice și ieftine care au fost date în exploatare la termenele fixate. Astfel s-au petrecut lucrurile în gospodăriile Agigea și Cernavodă din Dobrogea, Urziceni și Dragalina din regiunea București. Așadar lucrările de planificare, de documentație tehnică, de stabilire a amplasării, de întocmire a proiectelor și devizelor etc. trebuie terminate grabnic. In munca de documentare tehnică și proiectare să fie folosite atît institutele regionale cît și forțele proprii ale beneficiarilor. Unele trusturi, ca, de exemplu, Stalin și Timișoara s-au preocupat din vreme de pregătirea proiectelor și se află într-un stadiu avansat cu aceste lucrări. Alte trusturi printre care și Constanța, neorganizîndu-și secții proprii de proiectare, sînt mult rămase în urmă. Aceste trusturi trebuie să știe că proiectarea cu întîrziere atrage după sine întîrzieri în deschiderea finanțării și începerea lucrărilor.

In centrul atenției proiectanților și constructorilor trebuie să stea în permanență problema prețului de cost al construcțiilor. Micșorarea la maximum a spațiului neproductiv și folosirea de materiale locale contribuie la obținerea unui preț de cost scăzut.

Spre a evita situații ca cele întîlnite, de exemplu, la gospodăria „Dr. Russel" din regiunea Constanța unde un grajd construit nu de mult e aproape complet îngropat în pămînt, trebuie să se acorde o atenție deosebită amplasării. In afară de calitățile fizice ale solului la amplasare se va ține seama și de planul de dezvoltare a gospodăriei, de cerințele producției moderne în flux tehnologic. Datorită complexității sale e bine ca problema amplasării lor să fie rezolvată de către o comisie.

Intrucît s-a dovedit că obiectivele construite în regie sînt date în exploatare mai devreme și costă mai ieftin, acest sistem de lucru va fi extins. Dar ca o gospodărie să poată construi are nevoie de un tehnician constructor care să posede o înaltă calificare. Rezultatele bune obținute de gospodării ca Vameș din regiunea Galați și Bruiu din regiunea Stalin, demonstrează convingător necesitatea tehnicianului constructor. Alte gospodării ca Valea Rea din regiunea Constanța, Moscu și Măicănești din regiunea Galați, Lovnic din regiunea Stalin au construit scump și prost tocmai datorită lipsei de tehnicieni pricepuți. Incă de pe acum e nevoie să se întocmească proiectele de organizare a șantierelor și chiar să treacă la organizarea propriu zisă. Munca după grafic s-a dovedit extrem de utilă și-n construcții. Graficul trebuie să prevadă în unități fizice și valorice volumul lunar de lucrări.

Pentru bunul mers al unui șantier de construcții aprovizionarea cu materiale este factor hotărîtor. Este necesar, de aceea, ca acum cînd există forța de muncă și mijloace de transport disponibile să se organizeze pe scară largă producerea pe plan local a materialelor de construcții. Extragerea și transportul pietrei, pietrișului și nisipului, recoltarea stufului, pregătirea cărămidăriilor și a cofrajelor, cioplirea materialului lemnos rotund, turnarea prefabricatelor din beton și beton armat etc. iată lucrări ce pot fi făcute mai bine și mai ieftin acum în lunile de iarnă. Nu trebuie uitate nici materialele care se procură contra cost. Cimentul, varul, geamurile pot fi contractate și aduse încă de acum pe șantier. Aprovizionarea cu astfel de materiale să nu se facă cu lăcomie imobilizîndu-se fonduri bănești fapt ce poate aduce greutăți financiare gospodăriilor.

Paralel cu procurarea materialelor se va face în aceste zile și verificarea și repararea utilajelor necesare șantierelor.

Spuneam mai la început că circa 25 la sută din obiectivele planificate a fi construite anul trecut n-au fost date încă în folosință. La acestea se poate lucra în cele mai bune condițiuni în cursul lunii ianuarie.

Am intenționat să arăt prin cele scrise aici să deși nu sîntem în plin sezon de construcții, gospodăriile agricole de stat au deja de rezolvat sarcini importante și-n acest sector. Dacă nu vom pregăti încă de pe acum documentația tehnică, o parte însemnată din materialele necesare și utilajul nu vom putea da la timp în exploatare construcțiile planificate.

Construcțiile se înscriu deci pe ordinea de zi a activității gospodăriilor agricole de stat ca o problemă dintre cele mai importante și actuale.

ING. CONSTANTIN IONESCU
Directorul Direcției Construcții
din Departamentul Gostat

Ferma de vaci a gospodăriei de stat

La gospodăria de stat Dragalina, regiunea București, dezvoltarea șeptelului constituie una din preocupările de seamă ale conducerii. In ultimii ani aci au fost construite grajduri noi, silozuri pentru furaje, etc. In fotografie: o parte a cirezii de vaci cu lapte, în orele de dimineață.

Să învățăm din experiența fruntașilor

Ce a cîștigat gospodăria agricolă colectivă „Vasile Roaită" din comuna Ziduri, prin cultivarea sfeclei de zahăr

(Urmare din pag. 1-a)

ori mai mare, am hotărît să mărim la 10 hectare pentru anul 1959 suprafața de sfeclă irigată.

In ceea ce privește organizarea muncii, noi am repartizat întreaga suprafață pe cele 3 brigăzi de cîmp, care au cîte 6 echipe fiecare.

Pentru efectuarea lucrărilor s-au consumat 7.772 zile-muncă revenind 172 zile-muncă la un hectar față de 170 zile-muncă planificate. Producția obținută de brigăzi a fost diferită. Astfel brigada I — condusă de Iordache Olteanu, a obținut 35.000 kg la ha pe cele 15 hectare; la sfecla irigată de care s-a ocupat numai această brigadă a obținut 57.000 kg la hectar. Cea mai mică producție a fost obținută de brigada a II-a — condusă de Iordache Tudosie — care a realizat 25.700 kg la ha pe suprafața ce i-a fost repartizată. Echipa a V-a din brigada I, condusă de Nicu Morogan, a obținut 37.000 kg la ha pe suprafața de 2,50 hectare.

La predarea celor 134 vagoane de sfeclă obținute, gospodăria noastră a primit în anul 1958 aproape 500.000 lei, 12.360 kg zahăr și 45 vagoane borhot, care evaluate în bani reprezintă 630.000 lei.

In venitul total de 1.000.000 lei obținut de gospodărie în acest an, venitul realizat din cultura sfeclei de zahăr reprezintă 50 la sută, iar din cei 11,70 lei împărțiți la o zi-muncă, 6 lei provin din veniturile aduse de sfeclă. Totodată, la produsele primite de colectiviști s-au adăugat și 200 g zahăr la fiecare zi-muncă. Familia colectivistului Costică Olteanu de exemplu, pentru cele 630 zile-muncă efectuate a primit 126 kg zahăr și 7.000 lei în afară de celelalte produse.

O atenție deosebită s-a acordat în gospodăria noastră retribuirii în raport cu producția obținută, aceasta constituind un stimulent pentru colectiviști în lupta pentru a obține producții peste plan. Adunarea generală a hotărît ca din ce rezultă din depășirea planului să se dea colectiviștilor care au efectuat minimul de zile-muncă stabilit (de 120 z.-m. pentru bărbați și 80 zile-muncă pentru femei) 50 la sută din cantitatea de zahăr și 40 la sută din bani în raport cu zilele-muncă efectuate pentru cultura sfeclei. Astfel, colectivistul Morogan Mincu, cu 2 brațe de muncă, care a efectuat 65 zile-muncă la cultura sfeclei, a primit în plus față de ceea ce i se cuvenea în mod normal 302 lei și 9,500 kg zahăr. Aceasta pentru depășirea planului de producție la sfeclă.

Această retribuire și în raport cu producția obținută cointeresează material pe colectiviști, dîndu-le imbold de a produce fiecare cît mai mult, înviorează întrecerea socialistă între echipe și brigăzi.

Pe lîngă veniturile obținute de colectiviști, după cum arătam mai sus, noi am primit de la fabrica de zahăr Chitila și cantitatea de 45 vagoane de borhot pe care îl folosim în hrana animalelor și în special al vacilor de lapte. In afară de acest produs, la recoltarea sfeclei au rezultat cantități însemnate de frunze și colete pe care le-am însilozat și le dăm în hrana animalelor.

Ținînd seama de marile avantaje economice pe care ni le-a adus cultura sfeclei de zahăr și cunoscînd posibilitățile noastre de teren și forța de muncă, în urma prelucrării documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, adunarea generală a colectiviștilor a hotărît să extindă această cultură. Astfel, în anul 1959 vom cultiva 100 hectare cu sfeclă de zahăr, adică 11 la sută din suprafața arabilă, din care 10 hectare în cultură irigată. De asemenea, am hotărît să obținem o recoltă de cel puțin 30.000 kg sfeclă de zahăr la hectar.

Pentru realizarea acestei sarcini am ales un teren pe care s-au făcut la vreme dezmiriștitul și ogorul adînc, îngropîndu-se sub brazdă 30 tone gunoi de grajd la ha pe 40 de hectare și 200 kg la ha superfosfat pe întreaga suprafață de 100 hectare. Totodată, în cadrul învățămîntului agricol de masă, tov. ing. Silvia Cantaragiu, inginera gospodăriei noastre, ajută pe colectiviști să-și însușească temeinic lucrările agrotehnice ce se aplică la cultura sfeclei de zahăr.

In felul acesta noi sîntem siguri că vom obține recolte bogate de sfeclă de zahăr, fapt ce va contribui la întărirea economico-organizatorică a gospodăriei noastre și la creșterea nivelului de trai al colectiviștilor.

GRIGORE STANCIU
președintele gospodăriei agricole colective „Vasile Roaită",
comuna Ziduri, raionul R. Sărat

Cum a obținut gospodăria agricolă colectivă „Drumul Păcii" din raionul Pogoanele, o recoltă sporită de floarea-soarelui

In comuna Padina din raionul Pogoanele a luat ființă la 26 februarie 1950 gospodăria agricolă colectivă denumită „Drumul Păcii". De la 40 de familii și 150 de hectare cît a avut la înființare, ea a ajuns în prezent la aproape 900 de hectare cu 185 de familii. Fondul de bază al gospodăriei a crescut de la 95.000 de lei cît era la înființare, la 1.510.300 lei în prezent.

De la început trebuie arătat că această gospodărie este așezată în zona favorabilă culturii florii-soarelui. Condițiile naturale prielnice și mai ales foloasele mari obținute de colectiviști de pe urma contractării florii-soarelui cu statul, au făcut ca suprafețele ocupate de această plantă să se mărească an de an. In 1958, cu tot timpul neprielnic, membrii gospodăriei colective au izbutit să scoată o producție sporită de floarea-soarelui. Și aceasta nu întîmplător, ci datorită aplicării unei agrotehnici corespunzătoare, cerută de această plantă. Iată pe scurt ce lucrări au executat colectiviștii la cultura florii-soarelui.

In anul trecut gospodăria agricolă colectivă „Drumul Păcii" a cultivat cu floarea-soarelui o suprafață de 40 de ha. Prima lucrare făcută atît la cultura florii-soarelui cît și la celelalte culturi, a fost identificarea și alegerea terenului după cele mai potrivite plante premergătoare.

Floarea-soarelui a fost semănată după grîu, pe un teren ce primise cîte 20 de tone de gunoi de grajd la ha. Indată după recoltarea grîului, s-a executat cu ajutorul polidiscului, un dezmiriștit la 4—5 cm adîncime, în scopul înmagazinării și păstrării apei în sol, problemă deosebit de importantă pentru raionul nostru. După dezmiriștit, la 3 săptămîni, cînd au răsărit semințele buruienilor, adică cînd terenul a înverzit, s-a făcut arătură adîncă de toamnă, la adîncimea de 23—25 cm, cu ajutorul tractoarelor de la S.M.T. Padina, care deservește gospodăria colectivă.

Arătura astfel executată, a rămas peste iarnă în brazdă crudă, adică negrăpată; aceasta a făcut să se rețină zăpada iar gerul iernii a mărunțit bine solul.

Primăvara, îndată ce s-a putut intra pe teren, adică practic atunci cînd coamele brazdelor s-au zvîntat, arătura a fost boronită.

Deoarece a urmat o perioadă de cîteva zile de ploi, a fost nevoie să se mai dea încă odată cu boroana; această lucrare a fost făcută cu o zi înainte de însămînțare.

Pentru a avea o recoltă bogată de floarea-soarelui a fost procurată din timp sămînță prin schimb, aducîndu-se soiul VNIIMK. Cu toate că sămînța obținută prin schimb era însoțită de buletin de calitate, au fost făcute și în cadrul casei-laborator ce funcționează în gospodărie analize ca: greutatea absolută, care a fost de 98 grame, greutatea hectolitrică (42 kg), puritatea (96 la sută) și germinația (98 la sută). Puterea de germinație a fost determinată la 10 zile de la punerea semințelor la încolțit.

Cu ajutorul unui termometru de sol al casei-laborator, s-a urmărit temperatura solului. Cînd aceasta a ajuns la plus 5—6 grade C., ceea ce a corespuns cu perioada 28 martie — 4 aprilie, s-a trecut la însămînțatul florii-soarelui. Cantitatea de sămînță dată la hectar a fost de 15 kg. Semănatul s-a făcut cu puitoarele (berbeci) reglate la 70 cm între rînduri. In urma prașilelor și răritului a fost lăsată o distanță de 35—40 de cm pe rînd, între plante, revenind 35.714 fire la ha. Rîndurile de floarea-soarelui au fost semănate cît mai drept, ceea ce a ușurat mult lucrările de îngrijire. La stabilirea adîncimii de semănat, s-a ținut seama de solul ușor și regiunea secetoasă în care se află așezată gospodăria colectivă. Sămînța a fost introdusă la adîncimea de 6—7 cm. Lucrările de îngrijire executate la cultura florii-soarelui au fost următoarele.

Prima prașilă a fost dată cînd plantele au avut 2 frunze adevărate; o dată cu ea, s-a făcut și răritul pentru ca plantele să nu crească subțiri și slabe, fapt care ar fi dus la scăderea producției. Răritul s-a făcut prin smulgerea cu mîna, lăsîndu-se pe rînd distanțele arătate mai sus. Acolo unde distanțele au fost mai mari s-au completat golurile cu sămînță pusă de cu seara la umezit. (Ținînd seama că și terenul era umezit). A doua prașilă s-a executat cînd plantele au avut 30—40 cm înălțime.

In urma celor însușite de colectiviști la cursul agrozootehnic, s-a aplicat pentru prima oară în cadrul gospodăriei, pe un lot demonstrativ, și polenizarea suplimentară artificială. Se știe că în mijlocul capitulului (pălării) de floarea-soarelui se întîmplă adesea ca florile să nu lege. Florile din mijloc nu leagă deoarece ele înfloresc mai tîrziu, sînt surprinse de seceta care în raion este frecventă și rămîn fără rod. Pentru a preîntîmpina acest neajuns, colectiviștii au adus stupi în apropierea lanului; cu alte cuvinte s-a făcut un stupărit pastoral, mărindu-se prin aceasta și producția de miere. La mijlocul tarlalei s-a executat polenizarea suplimentară artificială. Astfel: lucrarea a fost făcută atunci cînd florile de la marginea capitulului au înflorit. S-a lucrat dimineața după ce s-a ridicat roua pentru ca polenul să nu se umfle și să crape. Polenizarea suplimentară a fost făcută între orele 7—10 continuîndu-se și după-masă. Metoda folosită a fost următoarea: cu ajutorul unui disc de carton sau de tablă de mărimea unei pălării de floarea-soarelui, îmbrăcat în blană și legat la podul palmei (unii colectiviști au folosit chiar cîte o căciulă mai uzată în care au băgat mîna), au fost tamponate pălăriile de floarea-soarelui pe întreaga suprafață a capitulului. S-a folosit această metodă pentru a da posibilitate fiecărui capitul să primească polen de la un număr cît mai mare de plante. La început s-a repetat această operație la vreo 20—30 de plante; numai după ce tamponul s-a încărcat bine cu polen de la mai multe plante, s-a trecut prin lan. Tamponul a fost lipit de pălării și mișcat puțin, fără a fi însă răsucit. In felul acesta florile au primit polen de pe tampon fără să fie vătămate. Deoarece plantele n-au înflorit toate odată, polenizarea suplimentară s-a repetat la 3 zile.

După executarea acestei lucrări de îngrijire, a fost organizată paza lanurilor, în special împotriva ciorilor.

Recoltarea florii-soarelui s-a făcut cînd partea de jos a capitulului s-a îngălbenit, sămînța s-a întărit, iar miezul a fost bine format. Recoltarea s-a executat cu mîna tăindu-se capitulele cu secera; capitulele au fost înfipte în tulpini care au fost scurtate la 1—1,20 m înălțime. Capitulele tăiate au fost înfipte cu sămînța în sus pentru a se usca; pe unele parcele au fost înfipte chiar mai multe capitule pe o tulpină pentru a le feri de ploi și de ciori. In felul acesta capitulele au stat 6 zile. După aceea au fost strînse, cărate și treierate. Pe fundul carelor au fost puse prelate, pe altele chiar rogojini, pentru strîngerea semințelor scuturate în timpul încărcării și descărcării. Treieratul florii-soarelui s-a executat cu batoza de porumb făcîndu-se modificări la șine și turație. După treierat sămînța a fost vînturată și apoi depozitată în magazii. **Pe gospodărie producția medie realizată de pe cele 40 de ha a fost de 1.900 kg la ha în loc de 1.100 kg la ha cît a fost planificat.**

In cadrul tarlalei de 40 de ha au fost amplasate și anumite parcele demontrative pe care s-au aplicat, în afară de cele arătate, și alte reguli agrotehnice. Pe unele din aceste parcele s-au obținut și cîte 2.320 de kg. la ha.

Dacă întreaga suprafață ar fi fost muncită astfel (folosindu-se îngrășămînt bacterian), se obținea un spor de recoltă de 22.400 kg adică 40.440 de lei; cu aceștia s-ar fi putut cumpăra un camion sau s-ar fi putut repartiza la fiecare zi-muncă încă 1,20 lei. De aici colectiviștii au tras învățămîntul că la orice cultură trebuie aplicat întreg complexul de măsuri agrotehnice în scopul ridicării producției la hectar.

Colectiviștii au putut de asemenea să constate direct creșterea numărului de boabe fertile și scăderea numărului celor șiștave la parcela polenizată. Cîntărindu-se doi saci (fiecare a cîte 5 duble), dintre care unul cu floarea-soarelui polenizată și altul cu semințe de la plantele nepolenizate, s-a constatat că floarea-soarelui care a fost polenizată a cîntărit 43 de kg sacul, iar cea nepolenizată numai 40 de kg.

Ca observație proprie, pot să aduc completarea că procentul de ulei la aceeași greutate a crescut la floarea-soarelui polenizată cu 2,5 la sută față de cea nepolenizată. Uleiul rezultat în urma presării la o presă de 300 atm a fost următorul.

100 kg floarea-soarelui polenizată 34,5 la sută ulei

100 kg floarea-soarelui nepolenizată 32 la sută ulei.

100 kg floarea-soarelui din populație locală 18 la sută ulei.

Trebuie arătat de asemenea, că obținerea unui însemnat spor de producție la floarea-soarelui, a făcut ca membrii colectiviști care au participat la lucrările acestei culturi, să primească în plus drept plată după producție cantitatea de 7.500 de kg.

Hotărîți să ajute la traducerea în fapt a măsurilor prevăzute în Expunerea făcută de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C. C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, membrii gospodăriei agricole colective „Drumul Păcii" și-au propus să însămînțeze în anul 1959 o suprafață dublă cu floarea-soarelui și să contracteze cu statul o cantitate de semințe de două ori mai mare (40.000 de kg). Terenul pentru cultura florii-soarelui a și fost identificat. Intreaga suprafață destinată culturii florii-soarelui a fost arată la 23—25 cm; de asemenea, au fost aplicate pe aproape 40 de ha — 20 de tone de gunoi de grajd la hectar. Sămînța necesară a fost oprită de pe lotul polenizat. In anul acesta colectiviștii și-au propus să polenizeze cel puțin 60 de ha în scopul obținerii unor recolte cît mai bogate.

Ing. CONSTANTIN LOMAGA

Din UNIUNEA SOVIETICĂ

PLANIFICAREA ȘI EVIDENȚA PREȚULUI DE COST AL PRODUCȚIEI

Artelul agricol „Priamurie" din regiunea Amur își desfășoară de cîțiva ani încoace activitatea pe temeiul unui plan economic-financiar unic, pe baza unei evidențe stricte a prețului de cost al producției.

Planul economic-financiar conține rezultatele activității economice a colhozului atît în indici naturali, cît și în expresie bănească, atît la capitolul venituri, cît și la capitolul cheltuieli. Confruntarea producției realizate cu cheltuielile de producție dă posibilitatea să se determine gradul de rentabilitate a acesteia.

Planul stabilește prețul de cost al producției în toate ramurile de producție. În afară de aceasta, se prevede un minimum garantat de remunerare lunară a muncii colhoznicilor, în care scop se planifică crearea unui fond de produse și bani (mijloace de rulment). Minimul garantat de remunerare a zilei-muncă constituie un mijloc eficace de ridicare a productivității muncii deoarece stimulează în cel mai înalt grad cointeresarea materială a colhoznicilor. Dacă colhozul depășește planul la venituri și obține un venit suplimentar, în urma unei hotărîri a adunării membrilor artelului o parte din acest venit se distribuie ca plată suplimentară a zilelor-muncă peste plata garantată.

Planul economic-financiar al colhozului cuprinde mai multe capitole de bază.

În primul capitol sînt cuprinși toți indicii producției date cu privire la suprafețele însămînțate, recoltele globale, șeptelul de vite și producția animalelor, activitatea întreprinderilor auxiliare și construcțiile capitale.

În cel de-al doilea capitol se indică metodele de lucrare a pămîntului, cantitatea îngrășămintelor și epocile de încorporare a lor în sol, pregătirea semințelor, termenele de însămînțare, întreținerea culturilor etc.

Capitolul al treilea prevede volumul lucrărilor de construcție și termenele de executare a acestora, necesitățile de materiale, sursele de finanțare a lor și cuantumul sumelor alocate în acest scop.

În capitolul al patrulea se planifică prețul de cost al diferitelor genuri de produse. Capitolul al cincilea se ocupă de valorificarea producției, de veniturile, cum și de cheltuielile gospodăriei. Capitolul al șaselea enumeră toate măsurile pentru reducerea prețului de cost al producției: extinderea mecanizării, pregătirea cadrelor.

Pe lîngă planul general, colhozul elaborează planuri economice-financiare pentru brigăzi, ferme și întreprinderile auxiliare.

Articol special pentru ziarul „AGRICULTURA NOUĂ" de P. KOLȚOV candidat în științe agricole

Colhoznicii știu acum clar cît costă o producție sau alta, în ce sector de muncă rezervele existente nu sînt folosite pe deplin. Analiza economică a rezultatelor muncii îi ajută să lupte cu și mai mult succes pentru mărirea producției și economia de mijloace și materiale.

Introducerea planului economic-financiar și a remunerării fixe, lunare, a muncii a permis să se întărească și mai mult disciplina în producție. Totodată a scăzut considerabil consumul de muncă și mijloace pe unitate de produs, s-a redus prețul de cost al producției.

Noul sistem de planificare a condiționat modificarea și a sistemului de evidență. În prezent contabilitatea colhozului ține evidența cheltuielilor la fiecare cultură, la fiecare grup de animale, la fiecare brigadă, fermă și întreprindere auxiliară. Evidența contabilă este organizată în deplină concordanță cu planul economic-financiar, ceea ce permite să se controleze în orice moment felul în care sînt duse la îndeplinire măsurile preconizate cum și cheltuielile făcute.

Organizîndu-și într-un chip nou producția, colhozul „Priamurie" a înregistrat în anii din urmă progrese însemnate. Producția agricolă a crescut mult, ceea ce a dus la rîndul său și la creșterea veniturilor bănești. În anul 1957 venitul bănesc al colhozului s-a ridicat la 12,8 milioane ruble, depășind de 3,5 ori venitul anului 1953.

Au crescut și veniturile colhoznicilor. Mulgătoarea Voropaeva de pildă a ajuns la un cîștig mediu lunar de 1.580 ruble, iar tractoristul Molnokosov — la 2.360 ruble. Familia colhoznicului Julici, alcătuită din două persoane apte de muncă, a obținut pentru zilele-muncă prestate în colhoz 8.864 ruble în numerar și 535 puduri de grîne, iar ca plată suplimentară — 1.300 litri de lapte etc. În ultimii doi-trei ani veniturile medii ale colhoznicilor au crescut de 1,5—2 ori.

★ ★

Pentru o folosire mai rațională a pămînturilor colhoznice determinarea în sol a rezervelor de elemente nutritive are o mare însemnătate. De curînd, colaboratorii Institutului agricol din Kiev, M. Țap și V. Rozumenko au construit un nou aparat — fotometrul incandescent, destinat determinării rapide a conținutului de kaliu, calciu și natriu în probele de sol. Aparatul este portativ și dă posibilitatea unei analize rapide.

În fotografie: M. Țap (în picioare) și V. Rozumenko experimentînd noul aparat.

O nouă inițiativă a guvernului sovietic, inițiativă de mare însemnătate pentru menținerea păcii în Europa

Au trecut aproape 14 ani de la terminarea celui de-al doilea război mondial și încă n-a fost încheiat Tratatul de pace între Germania și țările care s-au aflat în conflict cu ea. În același timp, în centrul Europei continuă să existe două state germane. Și în vreme ce unul din ele, Republica Democrată Germană, merge cu hotărîre pe calea păcii și prieteniei între popoare, celălalt stat, Republica Federală Germană, a pășit pe drumul războiului, înarmîndu-se și încurajînd pe toate căile reînvierea și întărirea forțelor fasciste și militariste care au pricinuit atît de multe nenorociri popoarelor din Europa și din alte părți ale lumii.

Lipsa unui tratat de pace cu Germania complică în mod serios situația din Europa, provoacă neîncredere în relațiile dintre state, împiedică normalizarea acestor relații. Profitînd de lipsa Tratatului de pace, militarismul german ridică capul și adună forțe în Germania occidentală. Totodată faptul că nu există un tratat de pace cu Germania împiedică poporul german în înfăptuirea principalei sale sarcini naționale: reunificarea țării.

Pentru a înlătura această situație nefirească și a asigura reglementarea în mod pașnic a problemelor privind Germania, guvernul sovietic a făcut în repetate rînduri propuneri concrete și bine gîndite. De fiecare dată însă, puterile occidentale nu numai că n-au formulat propuneri proprii, dar nici nu au vrut să discute în mod serios aceste probleme. O serioasă răspundere pentru situația care s-a creat în Germania o poartă guvernul R. F. Germane. Acest guvern s-a orientat spre militarizare, și-a legat în mod strîns politica de planurile blocului militar al N.A.T.O., planuri care lovesc în interesele naționale ale Germaniei.

De curînd, la 10 ianuarie, guvernul Uniunii Sovietice a venit cu noi propuneri de o mare însemnătate pentru soarta poporului german și asigurarea păcii în Europa. Este vorba de proiectul Tratatului de pace cu Germania și de nota prin care se propune de a se încheia un Tratat de pace cu Germania și de a se convoca în termen de două luni o conferință de pace.

De la un capăt la altul, noile propuneri ale U.R.S.S. corespund pe deplin intereselor păcii și sînt străbătute de grija de a crea condițiile pentru renașterea Germaniei ca stat suveran, iubitor de pace și democrație.

Conform proiectului Tratatului de pace, acesta se încheie pe de o parte între U.R.S.S., Marea Britanie, S.U.A., Franța și celelalte state care au participat cu forțele lor armate la războiul împotriva Germaniei (în proiect aceste state sînt denumite „Puterile aliate și unite") și, pe de altă parte, Germania reprezentată în momentul de față de R. D. Germană și R. F. Germană. Dacă pînă la semnarea Tratatului va fi creată Confederația germană, Tratatul ar putea fi semnat de reprezentanți ai acestei confederații, precum și ai celor două state germane. Proiectul de Tratat are șase părți care conțin 48 de articole.

În nota pe care guvernul U.R.S.S. a adresat-o guvernelor țărilor care au participat prin forțele lor armate la războiul împotriva Germaniei, precum și guvernelor R. D. Germane și R. F. Germane se propune ca în termen de două luni să fie convocată la Varșovia sau Praga o conferință de pace. Conferința ar urma să examineze proiectul sovietic al tratatului de pace cu Germania, să elaboreze și să semneze textul Tratatului asupra căreia se va cădea de acord. Totodată se propune discutarea problemei Berlinului de către statele interesate. După părerea guvernului sovietic, la conferința de pace trebuie să participe atît guvernele statelor care au luat parte cu forțele lor armate la războiul împotriva Germaniei, cît și guvernele R. D. Germane și R. F. Germane.

Noile propuneri sovietice în problema germană constituie încă o convingătoare dovadă a politicii iubitoare de pace a Uniunii Sovietice. Ele au fost primite cu multă satisfacție și deplină aprobare de opinia publică din toate țările lumii. Poporul nostru este întru totul de acord cu sublinierea făcută în nota amintită că statele participante la războiul împotriva Germaniei hitleriste, care au stabilit în timpul războiului o strînsă colaborare, au posibilitatea și acum, în ciuda divergențelor, să găsească un limbaj comun, pentru a duce la bun sfîrșit reglementarea pașnică cu Germania, pentru a asigura popoarelor europene, inclusiv poporului german, o viață liniștită și pașnică. Este necesar ca, renunțînd la polemică inutilă, să se treacă la elaborarea unor hotărîri cu caracter practic, dictate de situația creată în Germania și de interesele întăririi păcii în Europa.

Știri din R. D. Vietnam

Satele din R. D. Vietnam pe calea construirii socialismului

În satele din R.D. Vietnam există în prezent peste 158.000 grupuri de într-ajutorare care cuprind mai mult de 41 la sută din gospodăriile țărănești ale țării. Din aceste grupuri 29.200 au devenit permanente. Peste 6.200 de grupuri de într-ajutorare care au atins un nivel înaintat se vor transforma în scurt timp în cooperative.

La sfîrșitul anului 1957 în R.D. Vietnam existau 44 de cooperative agricole experimentale. În prezent numărul lor a trecut de 130 și au o suprafață de peste 1.600 de hectare. În R.D. Vietnam au fost create de asemenea 16 gospodării agricole de stat cu o suprafață de 54.240 hectare; ele posedă 5 500 animale de tracțiune precum și tractoare cu o putere totală de 3.000 C.P.

În sprijinul țărănimii muncitoare în întreaga țară au fost create numeroase cooperative de aprovizionare și desfacere precum și cooperative de credit. În prezent, există 184 cooperative de aprovizionare și desfacere cu peste 1.200.000 membri și 1.405 unități comerciale de stat. Cele 546 cooperative de credit au un număr de aproximativ 165.000 de membri.

Extinderea limitei de nord a cauciucului

Anul trecut Ministerul Agriculturii și Silviculturii al R.D. Vietnam a anunțat că arborele de cauciuc poate fi cultivat în bune condițiuni pînă în provincia Hatinh situat în apropierea paralelei 19. Astfel au fost răsturnate afirmațiile colonialiștilor francezi care pretindeau că nu se poate cultiva arborele de cauciuc decît pînă la paralela 12—13. Specialiștii vietnamezi au făcut o serie de experiențe cu numeroși arbori de cauciuc în vîrstă de 20—30 de ani de pe vechile plantații franceze. După o perioadă de îngrijire atentă acești copaci au dat o cantitate de cauciuc egală cu producția celor din Vietnamul de Sud. Aceste rezultate au determinat o serie de gospodării de stat din R.D. Vietnam să înceapă a cultiva pe suprafețe întinse arborele de cauciuc.

Un vast sistem de irigație

Cu cîteva luni în urmă a început în R.D. Vietnam lucrările de construire a celei mai întinse rețele de canale de irigație din țară, care va alimenta cu apă o suprafață de 150.000 de ha situate în principalele provincii producătoare de orez. Noua construcție va primi numele de „Bac-Hung-Hai" după numele provinciilor pe care le străbate. Prin construirea acestui sistem de irigație recolta de cereale va fi dublată, iar producția anuală de orez va spori cu 280.000 de tone. Proiectul construcției cuprinde 3 mari baraje, peste 50 de stații de pompare și o rețea de canale masivă. Lucrările vor fi terminate în aproximativ 2 ani. Noua rețea de canale de irigație va înlătura primejdia secetei și a inundațiilor în aceste trei provincii. Proiectele au fost elaborate de tehnicienii vietnamezi cu ajutorul specialiștilor chinezi.

Crește producția de îngrășăminte fosfatice

Recent, în provincia de munte Lang Son din R.D. Vietnam, a început construirea unei noi fabrici de îngrășăminte fosfatice. Conform prevederilor, construirea fabricii va fi terminată în vara anului viitor. Noua fabrică va contribui la satisfacerea nevoilor mereu crescînde de îngrășăminte chimice. În același scop fabrica de îngrășăminte fosfatice Nam Pat din provincia Tan Hua își va mări producția cu 200 la sută față de nivelul anului 1958.

Producții sporite de culturi industriale

Anul trecut în R.D. Vietnam producția culturilor industriale a depășit nivelul anului trecut. Rezultatele record în anul 1958 se datoresc cooperativizării și aplicării unor metode agrotehnice înaintate. În 1958 producția de bumbac la hectar a fost cu 12 la sută mai mare decît în 1957. Planul de culturi pentru iarna aceasta și primăvara anului 1959 prevede extinderea continuă a suprafețelor cultivate cu plante industriale. În multe provincii aceste suprafețe vor crește cu 50 pînă la peste 150 la sută, în comparație cu anul 1957. În provincia Ha Dong suprafețele cultivate cu sfecla de zahăr, semințe de ricin, soia etc. se vor extinde cu peste 150 la sută. Anul acesta se va acorda o atenție deosebită, de asemenea extinderii culturilor de bumbac, trestiei de zahăr și iută.

NOTĂ

Un pesos pe zi...

„Să nu ne speriem de sacrificii. O pușcă încărcată e întotdeauna cel mai bun argument". Aceste cuvinte, care nu au nici măcar darul originalității (a se vedea faimoasele discursuri-pistol ale lui Hitler, Goebels etc) au fost rostite, cu puțină vreme în urmă, de Batista, pe atunci dictator al Cubei. În cele din urmă, puștile încărcate nu l-au putut apăra de mînia poporului. Batista, împărtășind soarta atîtor altor tirani mai mari sau mai mici pe care i-a cunoscut istoria, el a fost silit să părăsească corabia prezidențială ca orice șobolan.

Să facem însă abstracție de recentele evenimente politice petrecute în Cuba și să ne înturnăm la spusele ex-dictatorului: „Să nu ne speriem de sacrificii"... Nu știm dacă Figuel Rodriguez a avut „fericirea" să afle aceste cuvinte. Cert este că, Figuel — umil cetățean al Cubei — era muncitor pe una din numeroasele plantații de trestie de zahăr din țară. Împreună cu familia sa, compusă din cinci suflete, locuia într-o colibă de cîțiva metri pătrați, acoperită cu paie; pentru truda sa de autentic sclav al secolului XX, primea — notați bine — un pesos pe zi! Sumă care, practic, nu asigură nici măcar îndestularea relativă a unui singur stomac. Așadar, Figuel făcea sacrificii... Sacrificiile impuse de Batista.

S-ar spune, deci, că Rodriguez era un bun fiu al patriei sale. Dar lucrurile nu stăteau așa. Căci — în concepția oricărui stat capitalist, gurile flămînde trebuie să tacă; de vorbit, au dreptul să vorbească doar gurile, de fel flămînde, ale puștilor. Și Figuel n-a tăcut. N-a putut să tacă... „Murim, în mod lent dar sigur, de foame — a spus el. Un pesos pe zi înseamnă sinucidere"...

Patronii — se știe — sînt oameni „miloși". În consecință, ei n-au putut îndura să-l știe pe Figuel cîștigînd doar un pesos pe zi. Și fiindcă mai mult nu-i „puteau" da, l-au concediat... „Fă-te orice, chiar și milionar" — i-ar fi spus inimoșii plantatori de trestie de zahăr. Imediat după concediere, Figuel Rodriguez împreună cu familia sa, a fost azvîrlit afară și din colibă. Și au început pentru dînsul zile și mai negre, de umile peregrinări de la o plantație la alta, care au avut ca rezultat moartea — prin înfometare — a doi dintre copiii săi.

Aici se opresc informațiile noastre despre familia muncitorului agricol Figuel Rodriguez. Nu este singurul caz: un pesos pe zi primeau toți muncitorii de pe plantațiile de trestie de zahăr sau de tutun din Cuba. În țara poreclită „zaharnița lumii", viața oamenilor simpli era deosebit de amară. Împotriva „morții lente", sutele de mii de Figueli s-au ridicat la luptă, măturînd în cele din urmă regimul totalitar al lui Batista.

NEGRU PE ALB

Fostul dictator al Cubei, Batista, a transferat în străinătate, în contul său, 200 milioane de dolari.

Presimțind amarul hap
Ce i-l pregătea poporul,
Don Batista dictatorul
Și-a pus banii la... „ciorap".

Mai mulți funcționari ai poliției sud-vietnameze urmează cursuri de „perfecționare" în S.U.A.

Cursul de „perfecționare"
E redus, pe cît se pare:
Au de învățat atîta —
Cum să mînuiască bîta...

SPORT

Spartachiada de iarnă în satele din regiunea Iași

Concursurile sportive ale Spartachiadei de iarnă, ediția a 4-a, au stîrnit un deosebit interes și în rîndurile tineretului din comunele și satele regiunii Iași.

În această perioadă, este destul de grăitor faptul că pînă în prezent s-au înscris peste 35.000 de concurenți la disciplinele tenis de masă, șah, gimnastică, țintă, schi și haltere.

Pentru buna desfășurare a acestor concursuri s-au alcătuit comisii raionale și comunale care se ocupă de organizarea întrecerilor. Un număr de 180 profesori și numeroși activiști sportivi se vor deplasa pe teren, pentru a îndruma pe concurenți în tainele disciplinelor prevăzute în cadrul Spartachiadei. De asemenea, pentru ca participanții să fie mai bine pregătiți, s-au creat 8 centre de schi, s-au amenajat patinoare, s-au confecționat 65 jocuri de șah etc. Colectivul sportiv de la S.M.T. Bogdănești, raionul Ungureni, a confecționat 6 haltere, care stau la dispoziția colectivelor sportive. Pentru popularizarea întrecerilor, s-au confecționat afișe, fluturași, lozinci și gazete de perete.

La concursurile care au început în comuna Erbiceni, raionul Tg. Frumos, s-au înscris 300 săteni, iar în comuna Gropnița 150 tineri.

Printre colectivele sportive fruntașe sătești care s-au preocupat din vreme de organizarea întrecerilor, merită a fi menționat colectivul „Siretul" din comuna Lespezi, raionul Pașcani. Aci datorită și sprijinului primit din partea organizației de U.T.M. și a sfatului popular din comună, întrecerile au început de cîteva săptămîni și se bucură de o frumoasă organizare — 135 de săteni au luat startul la întrecerile de șah și tenis de masă care se desfășoară în fiecare joi și duminică la căminul cultural.

M. LER

Știri sportive din raionul Tîrgu Mureș

În acțiunea de înscriere de noi membri în U.C.F.S. în săptămîna aceasta au fost înființate alte două colective sportive în raionul Tg. Mureș, și anume: la Maiad a luat ființă colectivul sportiv „Înainte" cu 48 membri. Toți participanții la adunarea de constituire a colectivului sportiv s-au înscris în U.C.F.S. În comuna Călugăreni s-a înființat colectivul sportiv „Steaua" cu 25 membri. Astfel, numărul colectivelor sportive sătești din raionul Tg. Mureș se ridică la 52.

★

De la data de 20 noiembrie și pînă la 19 decembrie a.c. în raionul Tg. Mureș 632 de țărani muncitori au devenit membri ai U.C.F.S. În felul acesta numărul total al membrilor U.C.F.S. din raion s-a ridicat la 4.604 față de 3.972 cîți erau la 20 noiembrie. În acțiunea de atragere de noi membri în U.C.F.S. în această perioadă s-au evidențiat colectivele sportive din Cristești cu 72 noi membri înscriși, Acățari 54, Mitrești 51, Maiad 48, Icland 35, Miercurea Niraj 34, Iobăgeni 33, Ungheni 32 etc. În acest timp colectivele au încasat suma de 5.408 lei cotizații, evidențiindu-se colectivele „Voința" Săcăreni, „Becheceana" Eremitul, „Avîntul"-Oaia, „Mureșul"-Cristești etc.

★

În raionul Tg.-Mureș colectivele sportive fruntașe care au cel mai mare procentaj de membri în U.C.F.S. față de numărul total al locuitorilor din localitățile respective sînt în ordine: „Mureșul"-Cristești cu un procent de 19,90 la sută, „Platoul Nirajului"-Vărgata 18,93 la sută, „Voința"-Săcăreni 17,90 la sută, „Stăruința"-Gălești 17,70 la sută, „Progresul"-Cîmpenița 15,60 la sută, „Viața Nouă" Civa Nicolești 14,12 la sută etc.

PAUȘ IOAN
corespondent

Colaborarea economică și tehnico-științifică cu străinătatea pe anul 1958 în domeniul agriculturii

(Urmare din pag. 1)

semințe hibride de porumb, precum și folosirea porumbului pentru scopuri alimentare și furajere;

În domeniul zootehnic și sanitar-veterinar: asigurarea hranei animalelor cu albumină vegetală, animală și sintetică, mărirea producției de lînă și îmbunătățirea ei calitativă, combaterea bolilor contagioase la animale și păsări.

Dezbaterea acestor probleme și a multor altora, în cadrul țărilor membre ale C.A.E.R. a făcut posibilă generalizarea în condițiile specifice ale țării noastre a experienței pozitive dobîndite de aceste țări.

ÎNTREBARE: În cadrul colaborării bilaterale ce acțiuni mai importante au avut loc?

RĂSPUNS: În cadrul acestui fel de colaborare se urmărește realizarea unor obiective care sînt legate de introducerea tehnicii noi și mai ales a acelora care reprezintă probleme legate de sarcinile planului de stat.

În anul 1958 în baza acestei colaborări au putut pleca pentru specializare 46 persoane din care 40 lucrează în exterior. La specializare sau în vizite de studii s-au urmărit de exemplu probleme de pomicultură, viticultură, organizarea teritoriului și evidență funciară, punerea în valoare a terenurilor degradate, raionarea culturilor agricole, îmbunătățirea pășunilor, folosirea energiei electrice în agricultură, aerofotogrametrie, folosirea izotopilor radioactivi, analiza rapidă agrochimică a solurilor, însămînțările artificiale la taurine, organizarea, prevenirea și combaterea brucelozei, tuberculozei și a anemiei infecțioase, problema organizării S.M.T.-urilor și recondiționarea pieselor la mașini agricole și tractoare, însilozarea plantelor furajere etc.

În afara deplasărilor de specialiști pe linia colaborării bilaterale, țara noastră a avut posibilitatea de a primi diferite mașini agricole și utilaj, aparate de laborator, material biologic bogat, material săditor viticol și un bogat sortiment de semințe, animale de rasă. Au fost schimbate, în cadrul colaborării directe între institutele de cercetări științifice și de învățămînt superior, planuri tematice și de învățămînt, bibliografii, metodici experimentale, rezultate parțiale și cu ciclu de experimentare încheiat, studenți, cadre didactice și de cercetări.

Totodată au putut fi cunoscute numeroase documentații tehnice, conținînd soluții înaintate, ca proiecte tip de diferite construcții (stații de pompare, stații complexe de condiționat semințele hibride de porumb, etc.), precum și unele metode perfecționate folosite pentru sporirea producției agricole, reducerea cheltuielilor de producție și altele.

ÎNTREBARE: Ce specialiști romîni au fost invitați peste graniță și ce specialiști străini au dat urmare invitației ce li s-a făcut în anul 1958 pentru a ne vizita țara?

RĂSPUNS: Numeroși specialiști romîni au fost invitați în anul acesta peste graniță. Dintre aceștia vom aminti pe tovarășii Ștefan Nicolae directorul Institutului de Cercetări Horti-Viticole, prof. Neagu Marin de la I.C.H.V. și ing. Bellu Octavian de la Crăciunel, care au fost invitați la sesiunea jubiliară a Institutului ampelografic de la Budapesta ținută cu ocazia împlinirii a 60 de ani de la înființare. Totodată prof. Neagu M. a fost invitat să facă parte din juriile internaționale ale concursurilor de vinuri de la Ljubljana și Budapesta.

Au mai fost invitați pentru a împărtăși din experiența lor prof. N. Constantinescu la Facultatea de agronomie din Chișinău, prof. N. Lupașcu în R.P. Bulgaria, ing. Florescu C-tin pentru a acorda asistență tehnică la punerea în funcțiune a instalațiilor complexe de condiționare a porumbului hibrid, în R.P.U.

Aș mai aminti tot aici că specialiștii noștri au ajutat unor specialiști străini, nu numai deplasîndu-se peste graniță, ci chiar la noi în țară. Astfel s-a împărtășit experiența acumulată la noi unor specialiști chinezi, albanezi, bulgari, unguri în problemele producerii semințelor hibride de porumb, altor specialiști străini în probleme de producere de seruri și vaccinuri, în probleme de viticultură și vinificație și în alte probleme de agricultură.

În țara noastră au venit specialiști străini cu renume, care au dat îndrumări prețioase privind orientarea cercetărilor agricole și au sugerat luarea unor măsuri tehnico-organizatorice imediate pentru sporirea producției agricole. Amintim de prof. Dorosiiski de la Leningrad, un eminent specialist în îngrășăminte bacteriene, prof. Romanceanko de la Academia Timiriazev din Moscova, cunoscut specialist în problemele economiei agrare, prof. Mahacek de la Praga, directorul Institutului de mecanizarea agriculturii, Dr. Mészàros, șeful secției de reproducție din Institutul zootehnic din Budapesta, Dr. Kalev de la Institutul de reproducție din Sofia, prof. Neal de la Universitatea Visconsin — S.U.A., specialist în problemele porumbului hibrid, prof. Koller din Austria, specialist în probleme de combaterea sterilității, prof. E. Wilkins directorul general al Organizației europene pentru protecția plantelor, specialiști francezi în problema de vinificație și alții.

ÎNTREBARE: La ce manifestări internaționale mai însemnate au luat parte în 1958 reprezentanți romîni?

RĂSPUNS: În 1958 reprezentanți ai R.P.R. au luat parte la manifestări internaționale de mare importanță. Astfel au fost trimiși delegați la sesiunea Comitetului problemelor agricole de pe lîngă Comisia Economică pentru Europa din cadrul O.N.U. și la lucrările grupului său de lucru pentru mecanizarea agriculturii — ambele cu sediul la Geneva.

Țara noastră a fost prezentă la Conferința internațională de protecția plantelor și la Conferința de coordonarea activității de cercetări științifice în agricultură care au avut loc la Moscova precum și la Congresul internațional de horticultură, care s-a ținut la Nisa (Franța).

Trebuie amintit apoi că un număr important de lucrători din agricultură au vizitat în cursul anului trecut Expoziția Agricolă Unională de la Moscova, Expoziția agricolă și tîrgul internațional de la Leipzig (R.D.G.), Tîrgul internațional de mostre de la Plovdiv (R.P. Bulgaria), Expoziția agricolă de la Budapesta etc.

R.P.R. a luat parte anul trecut pentru a 2-a oară la concursul internațional de vinuri de la Ljubljana și pentru prima oară la un asemenea concurs la Budapesta, bucurîndu-se de o apreciere excepțională și clasîndu-se pe locul al doilea după U.R.S.S. în privința numărului de medalii de aur obținute proporțional cu probele prezentate.

Am participat cu bune rezultate la expoziția viticolă internațională și la gala de filme agricole care a avut loc la Budapesta.

Toate aceste participări la diferite manifestări internaționale au asigurat un schimb de vederi extrem de util între specialiștii țării noastre și un larg cerc de oameni de știință și practicieni valoroși din străinătate, însușirea multor metode înaintate aplicabile la noi și a contribuit la afirmarea realizărilor romînești peste hotare.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".